

Ob dnevu borca

Borci narodnoosvobodilne voje Jugoslavije praznujemo 4. julija svoj praznik. To je tudi praznik vseh delovnih ljudi in občanov, vseh narodov in narodnosti v samoupravni socialistični Jugoslaviji.

Na ta dan pred trinštiridesetimi leti se je v Beogradu pod vodstvom tovariša Tita sestal politbiro Komunistične partije Jugoslavije in sprejel zgodovinski sklep, s katerim je pozval vse jugoslovanske narode k uporabi zoper okupatorja, v boj za osvoboditev zaslužene domovine ter za pravičnejše in lepše življenje delovnih ljudi naše dežele.

Ta poziv je bil izraz resnice, da je bila Komunistična partija Jugoslavije edina politična sila, ki ne le, da ni zapustila ljudskih množic v nesreči, ki jih je zadela, marveč je bila tudi edina sila, ki jim je pokazala pot iz tega tragičnega položaja. Sklep o pozivu k uporabi zoper okupatorja je spremljala osnovna misel, da po tem boju ne more biti in ne bo več vrnitve k staremu, da se stari časi propadle in protiljudske državne tvorbe, kakršna je bila bivša Jugoslavija, ne bodo več vrnil. Odziv temu sklepu Komunistične partije je bil buren in silovit. Iskra upora je zanimala mogočen plamen proti okupatorju po vsej naši domovini. Bitka za osvoboditev se je bila tako rekoč na slehernem koraku. Plamtela je neizprosno in zagovito, ker jo je idejno, politično in organizacijsko vodila Komunistična partija, prekaljena v dolgoletnih revolucionarnih bitkah proti reakcionarnim režimom vseh vrst in sposobna, da poleg glavnih programskih ciljev, ki so kot skupna ideja vodili vse jugoslovanske narode v tem boju, vzbudi v ljudeh vso ustvarjalnost,

iznajdljivost in občutek samostojnosti. Ta boj je bil zmagovit zato, ker je bil idejno svež, poln zaupanja v revolucionarnost in poštrevnost delovnih množic, ki so bile edine sposobne opraviti svoje zgodovinsko poslanstvo. Prav v našem narodnoosvobodilnem boju smo dokazali, da postane napredna ideja hkrati tudi materialna sila, če jo v resnici osvojijo množice.

Razmere, v katerih živimo in delamo, so težke, ne le pri nas, temveč tudi po svetu. Izkušnje iz preteklosti nas učijo, da bodo napori pri uresničevanju stabilizacije lahko uspešni samo, če bodo resnično prežeti z odločno pripravljenostjo vseh delovnih ljudi za spreminjanje sedanjih težkih gospodarskih in življenjskih razmer. Zavedati se moramo, da lahko gremo po začrtani poti le, če bomo enotni, če bomo tudi v sedanjih pogojih bogatili Titovo in naše bratstvo in enotnost, če se bomo hitreje in res samoupravno sporazumevali o skupnih interesih, obvezah in odgovornostih in jih tudi dosledno uresničevali. Ne bi bilo odveč, če bi pri svojem delu in ravnanju spodbujali in uveljavljali nekatere vrednote našega osvobodilnega boja, ki so danes zelo aktualne. To so aktivizem, upornost, borbenost, skromnost, poštrevnost, tovarištvo, solidarnost in osebna iniciativa. Tudi več kritičnosti sodi v današnji čas, zlasti takšne, ki prispeva k napredku in ki spodbuja organe, vodstva in posameznike na odgovornih položajih, da bolj odločno rešujejo vsa tista vprašanja, ki so sestavni del krize, v kateri smo.

Ko obujamo spomine na prehojeno pot, lahko z zadovoljstvom ugotovimo, da so v desetletjih povojne socialistične graditve Jugoslavije tudi naše organizacije in članstvo dale dragocen prispevek k skupnim naporom vseh naših delovnih ljudi. Da je res tako,

13. julij 1941, linorez — ANTON LUKATELI

nam dokazuje njihovo delo in aktivno prizadevanje, da bi bili neprestano kos zahtevam časa in velikim in zapletenim nalogam, ki spremljajo naš samoupravni socialistični razvoj.

Nedvomno smo bili borci vselej tisti, ki smo se znali odrekati, kadar je to bilo treba, ki smo znali — in še znamo — brez zadržkov pokazati na napake, ki so se razraščale v družbi, kajti revolucija terja napredek, nove poti, nova spoznanja. Res je, da nam včasih niso hoteli prisluhniti tako, kot bi morali. Ne le, da smo bili borci neomajni vojski revolucije, boja za mir in sožitja med narodi in narodnostmi, nevrščeno-

sti in socialne enakopravnosti, tudi danes smo v prvih vrstah v bitki za stabilizacijo. Tako smo vselej, v slehernem obdobju našega hitrega in nemalokrat težkega razvoja, sledili nauku našega velikega vzornika Josipa Broza — Tita, ki je dejal da je skrb za ljudi bistvo socializma.

Borce z območja občine Velenje vabimo, da se v čim večjem številu udeležijo osrednje proslave v Mariboru pod skupnim naslovom ŠTAJERSKA V BOJU. Namenjena je borcem in aktivistom Štajerske, še posebej pa 40-letnici pohoda slavne XIV. divizije.

OO ZZB NOV Velenje

Seja zborov skupščine občine

Volitve novega predsednika izvršnega sveta

Jutri se bodo, zadnjič pred polletnim preporom, sestali vsi trije zbori skupščine občine Velenje. Zahtevnih točk tudi tokrat ne bo manjkalo. Skrbno naj bi ocenili družbeno ekonomski in družbeno politični položaj naše mladine. Na dnevnem redu je med drugim še poročilo o delu delegatov v zborih skupščine SRS ter predlog odloka o zaključnem računu proračuna občine Velenje. Pomembna točka, ki pa jo bosta obravnavala le zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti so predlogi ukrepov za razbremenjevanje gospodarstva v občini Velenje.

Delegati zbora združenega dela pa bodo spregovorili še o gospodarjenju v občini v prvih petih mesecih letošnjega leta.

Na jutrišnji seji bodo delegati izvolili tudi novega predsednika izvršnega sveta skupščine občine Velenje in dopolnili sedanjí sestav izvršnega sveta. Do zamenjav v velenjskem izvršnem svetu bo prišlo zato, ker je dosedanji predsednik Božo Ledni prevzel novo dolžnost v Gorenju. Kandidat za novega predsednika je Franc Avberšek, diplomirani inženir rudarstva iz Rudnika lignita Velenje.

Praznik KS Pesje

Poimenovanje po Francu Leskošku-Luki

Krajani Pesja slavijo praznik v spomin na napisno akcijo 7. julija leta 1941.

Letošnji praznik bodo proslavili nadvse slovesno, uresničila pa se bo tudi njihova dolgoletna želja, saj bodo v dneh praznovanja poimenovali krajevno skupnost po narodnem heroju Francu Leskošku-Luki, ki je v Pesje vedno rad prihajal.

Sicer pa se bodo prireditve začele že 1. julija, ko bo pionirska olimpiada, ki jo bo organiziralo DPM Pesje, 4. junija bodo smu-

čarski skoki na 32. metrski plastični skakalnici. Naslednji dan bo rekreacijsko tekmovanje med KS na igrišču v kraju, 6. julija bodo učenci in predšolski otroci risali na asfalt, 7. julija pa bo slovesna seja skupščine krajevnih skupnosti, med katero bodo poimenovali krajevno skupnost po tovarišu Luki. Odslej se bo imenovala Krajevna skupnost Franca Leskoška-Luke Pesje. Praznovanje bodo sklenili 8. julija s pohodom mimo spominskih obeležij na območju krajevnih skupnosti.

Srečno za praznik

3. julij — praznik slovenskih rudarjev, praznujemo vsako leto kot spomin na gladovno stavko zasavskih rudarjev od 3. do 5. julija 1934.

Prav rudarji so bili tisti, ki so med prvimi v Sloveniji začeli biti boj za svoje pravice, za pravice delavstva. To je bila huda preizkušnja, ki je obrodila bogate sadove pri uveljavljanju svojih pravic in prav 3. julij je odraz iskanja vseh teh pravic.

Tudi letos bomo velenjski rudarji proslavili svoj stanovski praznik z osrednjo proslavo na kotalkališču, kjer bomo po starem običaju s „skokom čez kožo“ sprejeli v svoje vrste mlade rudarje.

Prepričan sem, da se vsak izmed nas veseli našega praznika, še toliko bolj, če analiziramo naše proizvodne rezultate, ki smo jih dosegli v prvih šestih mesecih letošnjega leta. Zavedamo se, da lahko samo z dobrim delom in delovnimi rezultati prispevamo največ k uresničevanju stabilizacijske politike. Predvidevamo, da bomo v prvem polletju nakopali 2.772.000 ton premoga, kar je 283.980 ton več, kot je bilo predvideno po osnovnem planu. Prav tako smo tudi letos dosegli nov rekord dnevne proizvodnje, saj smo 10. maja nakopali kar 22.500 ton premoga.

Poudariti je treba, da bo proizvodnja že v mesecu juliju in avgustu nekoliko nižja zaradi obsežnejšega premeščanja odkopne opreme.

Ko ugotavljamo proizvodne rezultate, ne moremo mimo dejstva, da so k temu pripomogli tudi nekoliko ugodnejši montan — geološki pogoji, v veliki meri pa seveda tudi povečana stopnja mehaniziranosti odkopov, ki je bila letos največja doslej.

Pomemben napredek smo le-

tos dosegli tudi na področju transporta, ki pri sedanjí razvejanosti jame igra pomembno vlogo pri doseganju skupnih proizvodnih rezultatov.

Seveda moramo z zastavljenimi cilji mehaniziranosti jame nadaljevati in s tem ustvariti kar najboljše pogoje za delo pod zemljo in kar je najvažnejše, da bo to delo tudi čim varnejše.

Ob vsem tem pa ne moremo mimo dejstva, da se z rastjo mehaniziranosti stalno strokovno

dopolnjujemo ter z vestnim delom in pravilnim odnosom do opreme, prispevamo svoj delež k čim boljšim poslovnim rezultatom.

Ob praznovanju 3. julija — dneva rudarjev je prav, da za trenutek pozabimo na vsakodnevne težave in v veselem razpoloženju proslavimo ta dan.

Vsem delavcem Rudnika lignita Velenje in celotnega našega kombinata ter njihovim domačim želim, da bi ga kar najlepše preživeli in jim kličem še naprej — SREČNO!

Franč Cevzar
Predsednik delavskega sveta DO
RLV

kovinotehna

Prodajni center Hudinja Celje

ZA KMEČKI TURIZEM

— vodovodnoinstalacijski material

— peči za centralno kurjavo in peči na trdo gorivo

z bojlerjem za kopalnice

Elkroj

KO REČEM HLAČE,
MISLIM NA ELKROJ

Vsem velenjskim rudarjem in delavcem Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje iskreno čestitam

za 3. julij — DAN RUDARJEV

vsem borcem in aktivistom narodnoosvobodilne voje

za 4. julij — DAN BORCA

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinski komite ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje
Občinski štab TO Velenje

Mladi so izvolili novo vodstvo

Kritično tehtanje lastnih sposobnosti

Prejšnji teden so se mladinci iz občine Velenje sešli na volilni konferenci. Poleg mladih delegatov so se te seje udeležili tudi Andrej Brvar, predsednik republiške konference ZSM, Bojan Zlender, sekretar RK ZSMS, Gordana Žilko, članica predsedstva RK ZSMS, zadolžena za regijo Celje ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Velenje.

Milan Kretič, dosedanji predsednik OK ZSMS (štiri leta je opravljal to dolžnost), je v svojem poslovnem govoru opozoril na pomanjkljivosti pri delu mladinske organizacije, predvsem na še vedno premajhno vključevanje mladih v razreševanje aktualnih gospodarskih problemov, na nedelo nekaterih osnovnih organizacij, na pogosto premajhno enotnost, spore in sektaštvo ter pomanjkanje ustreznih ciljev.

Opozoril je tudi na težave z zagotavljanjem sredstev za delovanje občinske konference in menil, da je sedanje stanje nezdržno, saj morajo profesionalni delavci na OK ZSMS velik del delovnega časa namenjati iskanju denarnih virov, namesto, da bi se ukvarjali z izpolnitvijo drugih nalog.

Predsednik republiške konference ZSM Andrej Brvar pa je dejal, da se mora tudi mladinska organizacija z metodami dela prilagoditi spremembam v družbi. Osnovne organizacije morajo postati same sposobne razreševati življenjske probleme mladih. Mladinska organizacija pa mora postati frontna organizacija.

Pri razreševanju družbenoekonomskega položaja mladih je potrebno še posebno skrb nameniti zaposlovanju in stanovanjskim problemom, pri uresničitvi teh ciljev pa bi morali predloge mladinske organizacije odločneje zastopati delegati — mladinci.

Na konferenci so mladi spregovorili tudi o gradivu Družbenoekonomski in družbenopolitični položaj mladih v občini Velenje. To gradivo je bilo v široki javni razpravi. Obravnavale so ga osnovne organizacije ZSMS v občini Velenje, pa družbenopolitične organizacije in izvršni svet. Jutri bodo o njem spregovorili tudi delegati vseh treh zborov občinske skupščine.

Gradivo je bilo sprejeto pozitivno, očitajo pa mu nekoliko premajhno konkretnost pri neka-

Andrej Brvar: Spremembe v družbi zahtevajo tudi spremembe v metodah dela

terih vprašanjih. Mladi iz osnovnih organizacij so dokaj kritično spregovorili predvsem o vzgoji in izobraževanju, sicer pa je to razumljivo, saj temelje svojega nadaljnjega razvoja in uspeha gradijo prav v šolah.

Milan Kretič in Dušan Jeriha, stari in novi predsednika. Za dolgoletno delo v mladinski organizaciji so Milanu Kretiču podelili skromno darilo.

Delegati so nato na seji izvolili novo vodstvo. Predsednik je postal Dušan Jeriha, podpredsednica Zdenka Kodrič in sekretar Bogdan Gregorin.

Stanovanjska skupnost Kdaj višje cene stanarin in najemnin?

Danes, v četrtek, 28. junija ob 17. uri bo v sejni sobi Občinskega sindikalnega sveta 8. seja zborov in skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje.

Delegati bodo obravnavali povečanje cen stanarin in najemnin v letu 1984, pravilnik o načinu poročanja vloženih sredstev imetnikov stanovanjske pravice v družbeno stanovnja, sprejeli pa bodo tudi samoupravni sporazum o uresničevanju socialnovarstvenih pravic.

Za konec bo delegatom ostal še pravilnik o pogojih za reševanje stanovanjskih vprašanj udeležencev NOV in vprašanja delegatov.

Delegati so spregovorili tudi o družbenoekonomskem in družbenopolitičnem položaju mladih v naši občini

Kadrovska politika

Pomanjkljivosti na področju pripravništva in mentorstva

O izvajanju kadrovske politike, ki jo imamo zelo jasno opredeljeno v družbenem dogovoru, so v zadnjem času razpravljali na številnih sestankih ter se dogovorili tudi za nadaljnje aktivnosti.

Socialistična zveza mora oblikovati načela in merila kadrovske politike, oblikovati programske in družbene kriterije za izbiro kandidatov za nosilce delegatskih, poslovnih in drugih javnih funkcij ter jih opredeliti v političnih dokumentih, splošnih aktih in planskih dokumentih. Prav tako mora demokratično voditi kadrovske postopke za evidentiranje kandidatov in izvolitev delegatov ter nosilcev odgovornejših delegatskih funkcij v vseh okoljih. Skrbeti mora za izvajanje samoupravno zasnovane kadrovske politike v združenem delu, ki zagotavlja vsem delavcem v združenem delu možnosti in pogoje za enakovredno vključevanje v izobraževanje in delo, skladno z družbenimi potrebami in sposobnostmi ter interesi posameznikov.

Za izvajanje kadrovske politike mora Socialistična zveza zagotoviti dosledno upoštevanje družbeno dogovorjenih meril in kriterijev za vodenje kadrovske politike, ki smo jih opredelili v političnih dokumentih, splošnih aktih in planskih dokumentih. Nenehno mora evidentirati možne kandidate za delegatske in druge javne funkcije. Voditi mora kadrovske postopke za vse delegat-

ske, poslovalne in druge dolžnosti po demokratičnih principih in po načelu uveljavljanja človeka kot svobodne in socialistične osebnosti. Seveda pa ima Socialistična zveza na tem področju še vrsto pomembnih nalog kot na primer uveljavljanje priznanj in odlikovanj kot oblike družbenega priznanja za vloženo delo, vzpodbujanje družbeno političnega izobraževanja, idejno politično delovanje in še bi lahko naštevali.

Člani izvršnega sveta so ob obravnavi problematike na področju kadrovske politike menili, da imamo v občini Velenje kadrovske politike in politiko zaposlovanja dovolj kvalitetno opredeljeno v Družbenem dogovoru o kadrovski politiki v občini Velenje in v obliki letnih načrtov zaposlovanja. Menili so, da je osnovna težava pri izvajanju kadrovske politike uresničevanje vsakoletnih opredelitev v dokumentih. Zato so odgovorne organizacije združenega dela oziroma njihove kadrovske službe kot izvajalci opredeljene politike. Glede na to, so člani izvršnega sveta menili da naj strokovne službe skupnosti za zaposlovanje skupaj s komitejem za družbene dejavnosti in občinsko kadrovske službo, izdelajo model kontrole izvajanja politike zaposlovanja in sankcioniranja kršiteljev zastavljene politike. Izvršni svet naj bi torej izvajal kontrolo, ukrepal in vplival na posamezne poslovalne delavce v organizacijah združenega dela. Prav tako so člani izvršnega sveta poudarili, da je

treba v dokumente politike zaposlovanja vgraditi akcijo za izboljšanje izobrazbene strukture delavcev v kadrovskih službah, izobraževanje ob delu pa je treba po vsebini prilagoditi dejanskim potrebam in preiti v družbeno verificirano obliko izobraževanja ob delu v posameznih organizacijah združenega dela. Bili pa so tudi mnenja, da je treba glede na pridobljeno izobrazbo novih generacij, pri razvidih del in nalog opustiti pojem NK delavcev in upoštevati, da obvezno šolanje ni več 8 let, saj v bistvu že zajema tudi II. do IV. stopnjo usmerjenega izobraževanja. Večina učencev s šolanjem namreč nadaljuje in

tistih, ki bi se zaposlovali na NK mestih skorajda ni več. Center srednjih šol in komite za družbene dejavnosti so zadovoljni, da se v okviru projekta Obnova Gorenja vključita v izvajanje pridobivanja novega znanja v Gorenju. Ugotovili so, da so vidni premiki na področju kadrovske politike v občini, vendar so prisotne še številne pomanjkljivosti na področju pripravništva in mentorstva. Zato so zadovoljni družbeno pravo- branilca samoupravljanja, da od organizacij združenega dela zahteva, da opredelijo pripravništvo, mentorstvo in napredovanje pripravnikov v samoupravnih splošnih aktih.

»Začeli so se brezskrbni dnevi, saj imamo počitnice«

20. junij — dan civilne zaščite

Podelili priznanja

»Povsod po svetu so pod različnimi imeni, a z istim namenom pripadniki civilne zaščite. Njim je posvečen današnji dan, 20. junij«, je v uvodnem govoru omenil načelnik oddelka za ljudsko obrambo Pane Semečnik, ki je poudaril: »Spoznanje, ki vse bolj osvaja svet, da bo v morebitnem svetovnem spopadu pomenilo preživeti tudi zmagati, naj bo naše vodilo pri razvoju civilne zaščite.«

Civilna zaščita je najbolj množična sestavina splošne ljudske obrambe in samozaščite v naši družbi. Kar 6000 pripadnikov v modrih uniformah, organiziranih v enote in štabe je v naši občini. In kar je najpomembnejše, dobro so pripravljeni in opremljeni. Velik napredek je bil v preteklih letih storjen tudi na področju gradnje zaklonišč, saj v občini dosledno upoštevamo zakon o SLO in DS. Zaklonišča so tudi primerno opremljena, v njih je vse potrebno za osebno in kolektivno zaščito. Ekipa civilne zaščite se udeležuje republiških tekmovanj ekip prve pomoči, gasilske enote civilne zaščite pa segajo po najvišjih priznanjih v republiki.

Na svečanosti ob dnevu civilne zaščite v občini Velenje so podelili tudi priznanja.

Priznanje republiškega sekretariata za ljudsko obrambo SR Slovenije je prejel Občinski odbor rdečega križa Velenje za ustvarjalno in prizadevno delo ter dosežene uspehe pri razvoju SLO. Že vrsto let uspešno sodeluje pri organiziranju in izvajanju pouka enot prve medicinske pomoči CZ in s svojim delom dokazuje visoko stopnjo pripravljenosti in odgovornosti do delovanja sistema CZ v občini Velenje.

Priznanje republiškega sekretariata je prejel tudi Igor Naraks za izjemno angažiranje pri uveljavitvi sistema CZ v občini Velenje. V kratkem času smo v

naši občini prišli skoraj iz nit prav v vrh dosežkov v republiki na področju izvajanja zakloniščne politike, formiranja enot in štabov za CZ ter njihovega opremljanja. Igor Naraks pa ima tudi posebne zasluge pri organizaciji usposabljanja tako pripadnikov CZ kot tudi vseh drugih oblik obrambnega usposabljanja.

Zlate značke CZ pa so prejeli: Avgust Oblak, Ivan Meh, R. dovan Slanc, Občinska gasilska zveza Velenje, Stefan Plaskan, REK DO TEŠ, Anton Krajnc in Ivan Stajner.

Podelili so tudi priznanja Republiške gasilske zveze Slovenije za uvrstitev tekmovalnih enot na kongresnem tekmovalnem, ki je bilo lanskega septembra v Ljubljani in Gornji Radgoni. Bronasto tekmovalno značko je prejela gasilska enota CZ DO Tovarne usnja Šoštanj, srebrno tekmovalno značko gasilski enoti CZ REK-DO RLV in DO TGO Gorenje Velenje. Zlate tekmovalne značke pa so prejeli: gasilske enote CZ: KS Pesje, DO TGO Gorenje I. ekipa, DO TGO Gorenje II. ekipa, enota CZ združenega odreda ekipa Šoštanj, enota CZ KS Salek — Gorica in gasilska enota združenega odreda ekipa Velenje.

Za doseženo 1. mesto v vaji z motorno brizgalno in raznoterstvo na X. kongresnem gasilskem tekmovalju je republiška gasilska zveza Slovenije podelila plaketo združenemu odredu Gasilske čete CZ Velenje in za doseženo 1. mesto v skupini krajevnih skupnosti plaketa krajevnih skupnosti Salek — Gorica.

Na svečanosti so podelili tudi knjižne nagrade. Prejeli so jih: Gvido Premlič, Ignac Krajnc, Sverner Maks, Danica Kavdnik, Travda Zupanc, Terezija Verbič, Terezija Pungartnik, Cecilija Vlahovič, Jože Dukarič in Božo Uranjek.

• IZ DELEGATSKE PISARNE •

V razpravi so spremembe veljavnega zakona

Varstvo pri delu izpopolnjeno

Na zadnji seji zbora združenega dela Skupščine SR Slovenije, ki so se je udeležili naši delegati Jože Skornšek, Drago Ribič in Niko Hudoklin, so posredovali pripombe na predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu pri delu.

Predvideno je, da se v veljavnem zakonu dopolnijo le določene izpopolnitve, ki jih terjajo izkušnje ob desetletnem uveljavljanju dosedanjega zakonskega urejanja varstva pri delu. S tem se strinja tudi skupina delegatov za delegiranje delegatov v zbor združenega dela republiške skupščine iz občine Velenje in Mozirje. Mnenja so, da je potrebno sedanji zakon ustrezno spremeniti in dopolniti, vendar ne tiste določbe, ki so prispevale k pozitivnim premikom na področju varstva pri delu.

V občini Velenje so o predlogu za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu pri delu razpravljali člani društva varnostnih inženirjev in tehnikov iz Titovega Velenja in pripombe posredovali skupini delegatov.

Delegati so zboru združenega dela skupščine SRS predlagali, da je potrebno področje poklicnih boleznih izenačiti z delovnimi nezdodami in v dopolnitvah zakona določiti postopek in odgovorne, ki bodo tovrstne bolezni prijavljali. Pripombe so posredovali tudi na predlog, s katerim je predvideno, da bi naj varstvo pri delu urejali znotraj delovnih organizacij s samoupravnimi splošnimi akti, v katerih bi določili tudi organizacijsko obliko. Delavci služb varstva pri delu odklanjajo ta predlog. Smatrajo namreč, da se bodo

uspehi služb varstva pri delu zmanjšali, kajti zgodi se lahko, da bodo delovne organizacije to področje uredile le formalno in najnujnejše. Zato je naša delegacija predlagala, da zakon vendarle določi okvirne organizacijske oblike opravljanja strokovnih nalog iz varstva pri delu.

Glede izobraževanja kadrov, ki se poklicno ukvarjajo z varstvom pri delu so predlagali, da to obliko izobraževanja vključijo v enotni izobraževalni sistem republike, in sicer na način, ki bo najbolj odgovarjal potrebam proizvodnje. Tudi področje izobraževanja in usposabljanja vseh oblik poklicev delavcev za varno delo v delovnih organizacijah ni enotno rešeno, kajti delovne organizacije ga rešujejo po svoje. Predlagatelju je naša skupina delegatov predlagala, da v dopolnitvah zakona o varstvu pri delu konkretizira sedledeče zahteve: kdo lahko izdela programe in opravlja preizkuse znanja, kako dolgo velja preizkus ter postopek in metode izobraževanja.

Ob razdelitvi pristojnosti za izvajanje nadzorstva in vključitvijo širšega kroga zavarovalcev, je potrebno preučiti zdajšnjo zasedenost občinskih in medobčinskih inšpekcij dela ter zagotoviti sredstva za kadre. Vprašljiv je predlagatelj predlog, da se več področij prenese na občinsko raven, saj bi s tem povečali število inšpektorjev in dvomljivo je, če bodo občinske inšpekcije učinkovitejše od republiške.

Delegacija iz občine Velenje in Mozirje je še predlagala, da se v dopolnitvah in spremenjenih določilih zakona o varstvu pri delu opredeli, kdo lahko pregleduje delovne priprave in naprave v obratih samostojnih obrtnikov.

N

„NAS CAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo, cesta Františka Folta 10.

„NAS CAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štiri-najstrednevnik „Saleški rudar“

kot tednik pa izhaja „Naš čas“ od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugler, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstić Planinc (novinarji). Izhaja ob četrčkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Folta 10, telefoni (063) 850-087, 850-317, 850-316. Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 17 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 720 din

(na mesec 60 di), za tujino 1530 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603—38482.

Grafična priprava, korekture, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „Naš čas“ se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Sedmo srečanje aktivistov Šaleško mislinskega okrožja

Spominska plošča v znak zahvale krajanom

Čeprav je bilo v nedeljo slabo vreme, saj je skoraj celo dopoldne deževalo, bo tradicionalno srečanje nekdanjih aktivistov OF Šaleško mislinskega okrožja, borcev

tretjega bataljona VDV in VOS ostalo vsem kot vsa ostala doslej v kar najbolj prijetnem spominu. Res, da udeleženci niso mogli preživeti tega dne na prostem,

toda tudi v prenovljeni dvorani doma krajanov in tamkajšnji osnovni šoli ni bilo nič manj lepo.

Proslavo so začeli velenjski godbeniki in člani mešanega pevskega zbora Gorenje, ki so zaigrali oziroma zapeli himno Štirinajste divizije. Vsem zbranim je spregovoril Janko Ževart, predsednik odbora aktivistov OF Šaleško mislinskega okrožja, ki je aktiviste, borce in druge goste pozdravil v imenu njihovega odbora, domicilnega odbora VDV in VOS ter v imenu občinskih konferenc SZDL in ZZB NOV občin Velenje in Slovenj Gradec. V pozdravnem nagovoru pa se je spomnil tudi vseh tistih, ki se nedeljskega srečanja v Šentilju niso mogli udeležiti zaradi starosti ali bolezni.

Letos mineva deset let, ko so se aktivisti Šaleško-mislinskega okrožja prvič srečali; takrat v prostorih tovarne gospodinske opreme Gorenje v Titovem Velenju. Nato so se srečali še petkrat, vsakokrat v drugem kraju, letos pa so se znova zbrali v Šentilju. »Več razlogov je narekovalo takšno odločitev. Najpomembnejši je bil vsekakor ta, da bomo danes na obnovljenem domu krajanov odkrili spominsko ploščo v znak priznanja in zahvale prebivalcem širšega šentiljskega območja za njihov prispevek v času NOV. Pobudo za odkritje te plošče so dali borci VDV,« je

Spominsko ploščo je odkril prvoborec in takratni član odbora OF Šaleško mislinskega okrožja Dušan Povh-Izak

dejal slavnostni govornik Janko Ževart in dodal, da je bilo tudi v drugih krajih naše občine prav tako razvito odporniško gibanje. V letih 1941 in 1942 so prednjačili delavski centri — Šoštanj, Pesje, Titovo Velenje, kjer je bilo revolucionarno delavsko gibanje zahvaljujoč delovanju komunistov razvito že pred vojno. Podobno vlogo, kot so jo odigrali ti centri pri širjenju vstaje v letu 1941 in 1942, je odigral Šentilj v drugi polovici leta 1943 in v začetku leta 1944. »Prav v Šentilju,« je poudaril Janko Ževart, »je osvobodilno gibanje najprej prešlo iz strogo zaupniškega sistema v množično gibanje. V Šentilju je bil tudi prvi javni partizanski miting, sredi leta 1944 pa je bilo v takratnem šentiljskem okraju

vse prebivalstvo vključeno v OF. Takšna množičnost in enotnost ter pokritost terena z vaškimi odbori OF, je omogočila okrajnemu odboru OF Šentilj, ki je pokrival širše območje od Lokovice do vključno Dobrne, da je prevzel in tudi resnično opravljal vse funkcije ljudske oblasti.«

Poleg godbenikov in pevcev so v kulturnem programu sodelovali tudi recitatorja Silva Mlinar in Drago Seme. Po končani proslavi združeni z izročitvijo namenu prenovljenega doma krajanov in otvoritvijo spominske plošče, ki simbolizira dejavnost prebivalcev Šentilja med NOV, so vsi zbrani nadaljevali srečanje v prijetnem pogovoru v prostorih doma krajanov in osnovne šole.

RTC Golte obiskala Viktor Avbelj in Tone Bole

Pretekli teden sta rekreacijsko turistični center Golte obiskala predsednik skupščine SR Slovenije Viktor Avbelj in Tone Bole. Z delavci RTC Golte sta se sešla na krajših pogovorih. Zanimala sta se za tekoče težave tega regijskega centra, predvsem za sistematsko dolgoročno reševanje vprašanj, ki poteka še vse prepočasi. Ob koncu pogovora sta izrazila zadovoljstvo nad doseženimi rezultati gospodarnosti in zaželela temu kolektiv kar najhitrejšo rešitev preostalih vprašanj in nadaljni razvoj.

KS Desni breg

Svet potrošnikov

V krajevni skupnosti Desni breg je začel delati potrošniški svet. Na zadnji seji so člani sprejeli pravilnik o delu sveta potrošnikov, zmenili so se, kako bodo delali, obravnavali pa so tudi vlogo stanovalcev Zidaniške ulice, zaradi neurejenih odnosov z lastnikom slaščičarne.

Franc Avberšek

V Šentilju so udeležence tradicionalnega srečanja aktivistov Šaleško-mislinskega okrožja ter nekdanje borce tretjega bataljona VDV brigade in VOS navdušeno sprejeli. Navdušeni pa so bili prav tako tudi vsi udeleženci letošnjega srečanja. Po dolgem času so se spet srečali, si toplo segli v roke in beseda je stekla. Obujali so spomine, na tiste težke čase, ko pa so skovali tako pristne in nepozabne prijateljske vezi. Nekaterim smo prisluhnili.

FRANC AVBERŠEK iz Cirkov: »Srečanja aktivistov šaleško mislinskega okrožja se udeležujem vsako leto in ustavi me ne more niti slabo vreme. Vedno se veselim srečanja s starimi znanci. Spomin nam seže nazaj na tiste težke čase, na najtežje dogodke seveda skušamo pozabiti, v spominu pa živijo tisti lepi trenutki, ki jih je tudi bilo nekaj. Seveda nas zanima tudi, kako živijo naši znanci iz časov narodnoosvobodilne vojne danes.«

BETKA RAS iz Slovenj Gradca: »Med vojno sem živel na kmetiji na Pohorju in pri nas so se ustavljali partizani že v času, ko so začeli odhajati v gozdove. Med njimi je bilo veliko mojih sošolcev in prijateljev, obiskovala sem namreč šolo v Slovenj Gradcu in zato so prišli prav k nam. Tudi po okoliških domačijah sem zbirala zanje obleko, hrano in sanitetni material. Včasih sem jim poklonila tudi kaj takšnega, kar smo sami potrebovali, saj so se mi, ko so prišli k nam prezeblili, bolni in ranjeni hudo smilili. Težko je opisati, kako se človek počuti, ko seže po tolikih letih nekdanjim znanecem v roko, prijateljska skovana v tistih časih so namreč res nekaj posebnega, nekaj nepozabnega.«

JOŽICA BOROVSŠAK iz Vinske gore: »Srečanje aktivistov Šaleško mislinskega okrožja se udeležujem že vsa leta. To so namreč srečanja, ki jih nočem zamuditi, saj ponovno videm znanca iz časov narodnoosvobodilne vojne. Med vojno sem bila predsednica mladinske organizacije na področju Vinske gore, bila pa sem tudi članica okrajnega odbora SKOJ. Delovali smo predvsem kot obveščevalna služba, zbrali pa smo tudi precej prepotrebne sanitetne materiala, hrane in drugega kar so potrebovali naši borci.«

Ciril Grebenšek

Betka Ras

Vsakoletno srečanje aktivistov tega območja je zame enkratno doživetje. Preživeti dan skupaj s tako dobrimi prijatelji kot smo, je več kot čudovito.

CIRIL GREBENŠEK predsednik domicilnega odbora 3. bataljona VDV: »Nekdanji borci 3. bataljona VDV se srečamo vsaka štiri leta. Odločili smo se, da pripravimo letošnje srečanje skupaj z aktivisti Šaleško mislinskega okrožja. V zahvalo za požrtvovalno pomoč v času narodnoosvobodilne vojne smo Šentiljčanom odkrili ob tej priložnosti spominsko ploščo. Šentilj je bil namreč znan daleč naokoli kot najbolj aktivno področje v velenjski občini.«

Jožica Borovšak

IVAN JELEN, podpredsednik sveta krajevne skupnosti Šentilj: »Krajanji Šentilja smo se na letošnje srečanje aktivistov šaleško mislinskega okrožja res skrbno pripravljali. Dela je bilo veliko, saj smo želeli ob tej priložnosti predati namenu nov adaptiran dom krajanov.«

Zal nam je naše priprave nekoliko »pokvarilo« slabo vreme, saj srečanje v zaprtih prostorih pač ni tako prijetno kot bi bilo na prostem. No, vseeno upam, da so vsi, ki so prišli danes v Šentilj, zadovoljni.

Krajanji Šentilja smo zelo ponosni, da je 3. bataljon VDV in VOS odkril v naši krajevni skupnosti spominsko ploščo. Ponosni smo na naše starše, ki so se tako aktivno vključili v boj za svobodo.

Ivan Jelen

Kljub dežju je veliko aktivistov prišlo na srečanje

Hilda Krajnc-Marta

Marta je skromna ženska in prepričati jo, da pišemo o njej v časopisu, res ni bilo lahko. »Se govorim ne nikoli o sebi,« je dejala, »kaj šele, da bi o meni pisali, to pa ne.« No, vseeno me je prijazno povabila v svoje prijetno in urejeno stanovanje na Kidričevi 13 v Titovem Velenju, kjer že od leta 1973, ko ji je umrl mož, živi sama.

In zakaj smo se odločili, da predstavimo v današnji praznični številki Našega časa prav Hildo Krajnc-Marto? To je namreč poleg Milana Puglja edina udeleženka pohoda Štirinajste divizije na Štajersko, ki živi v naši občini.

Pogovor z Marto pa nekako ni in ni stekel, saj je vedno znova poudarjala, da ne želi, da pišemo o njej, da ne more povedati nič posebnega, saj pot Štirinajste divizije podrobno pozna že vsak osnovnošolec, ona pa je v štiridesetih letih že veliko pozabila.

Pa vendar, ko prične go-

voriti, so spomini še vedno zelo živi. Pripoveduje tako slikovito, da ima človek občutek, da so mu dogodki stopili pred oči.

Partizanom se je Marta — to ime so ji izbrali takoj, ko je odšla v gozdove, priključila že leta 1943 in sicer kot borka Gorenjskega odreda. Dva meseca kasneje se je, ko so na Dolenjskem oblikovali Štirinajsto divizijo, priključila tej veliki enoti.

Tako kot vse borce Štirinajste divizije, je tudi Marta preživljala hude napore, saj je, ko so prišli na Štajersko, močno pritisnili zima. Premikali so se tudi po dva metra visokih zametih, vmes pa so jih neprestano napadali sovražniki. Edino zadovoljstvo, edina uteha, ki so jo imeli v tistih težkih dneh, so bili domačini, kjer so se ustavljali. Prijazno so jih sprejeli in jim dajali hrano, obleko, sanitetni material, pa čeprav so tudi sami živeli v velikem pomanjkanju. Tako so, borci vedeli, da v

borbi proti sovražniku niso osamljeni, da imajo za seboj množico domačinov. Njihova odločitev, da morajo pregnati sovražnika iz naše domovine, je postajala tako še močnejša, še z večjo zagnanostjo so stopali v boj. Marta se še spominja številnih domačij z Graške gore, Kozjaka, Plešivca, Raven, čeprav je bila kot borka Štirinajste divizije prvič na Štajerskem. Graška gora pa ji je ostala v spominu kot ena najtežjih preizkušenj. »Snega je bilo toliko, da je bilo gibanje močno oteženo, braniti pa smo se morali tudi pred sovražnikom.«

Tako kot vsi borci, je bila tudi Marta presrečna, ko je končno le prišel dan, za katerega so se tako dolgo borili. Prišla je težko pričakovana svoboda. Po vojni je živel skupaj z možem, (tudi on je bil v partizanih) v Šoštanju, kjer je delal on v Tovarni usnja. Marti pa ni ni uspelo dobiti dela. Kasneje se je zaposlila v obrtni de-

lavnici kjer so izdelovali igračice.

In s čim se ukvarja ta skromna ženska sedaj? Dela ji ne manjka, to sem spoznala že, ko sem jo iskala. Nikoli je namreč ni doma. »Redno obiskujem prijatelje Erhartove na Konovem. Se, ko smo živeli v Šoštanju sem pogosto popazila na majhno Anito, ki sem jo imela zelo rada. Sedaj ima tudi Anita že dve leti in pol staro hči. Pol-drugo leto sem že stalni gost te družine, saj brez male Urške skorajda ne morem več živeti. Tako zelo mi je priprastla k srcu, da preživim z njo skorajda cele dneve. Te dni je imela vročino. Joj, kako mi je bilo hudo, ker je bila tako neboljena, kar razjokala sem se ob njej,« je pripovedovala.

Takšno je torej življenje nekdanje borke in udeleženke pohoda Štirinajste divizije na Štajersko. Polno bridkih in težkih trenutkov, pa vendar je znala Marta vedno poiskati nekaj, kar ji je vlivalo novih moči, kar ji je napravilo življenje lepše. Sedaj je to mala Urška.

Mira Zakošek

Modna konfekcija Elkoj

Izredna izvozna uspešnost

Nesporno je dejstvo, da v Modni konfekciji Elkoj že vrsto let izredno uspešno gospodarijo. Zato tudi letošnje leto ne more biti izjema. Letošnji načrti so zelo zahtevni, vendar jih uspešno uresničujejo z izrednimi naporji vseh zaposlenih. Ena najpomembnejših nalog je seveda izvoz, kjer so prav tako zelo uspešni. Več o vseh teh naporih in trenutnih dosežkih je v pogovoru povedal direktor te delovne organizacije Ivan Kramer.

Kako uresničujete letošnje načrte, predvsem izvozne?

„Za leto smo predvideli bistveno povečanje izvoza glede na lansko leto. Kljub temu povečanju načrti uspešno uresničujejo in ga bomo ob polletju celo nekoliko presegli. V prvih šestih mesecih bomo tako izvozili 270.000 hlač.“

Kaj to pomeni v primerjavi s celotno proizvodnjo?

„Povedati velja, da kar 95 odstotkov celotne lastne proizvodnje obeh temeljnih organizacij izvažamo na zahodnoevropsko tržišče, za potrebe domačega tržišča pa koristimo zmogljivosti domačih kooperantov. Te imamo po vsej Jugoslaviji, od Strumice in Metkoviča, do Mislinje.“

Kje v tujini nosijo vaše hlače?

„Najpomembnejši kupec je Zvezna republika Nemčija. V to državo bomo letošnje izvozili 550.000 hlač. Drugi pomembnejši kupec je tudi Demokratična republika Nemčija. Tja sicer izvažamo manjše količine, vendar kupec zahteva izredno kakovost izdelkov, naše hlače pa nosijo tudi na Čehoslovaškem. Prve količine hlač smo izvozili tudi v Združene države Amerike, iščejo pa tudi druga tržišča. Povedati moram, da novih tržišč v večji meri nismo iskali, vzrok za to pa je seveda velikost naše delovne organizacije. V bodoče bomo morali tuja tržišča porazdeliti na več držav.“

Tudi celovito obveščanje javnosti sodi k dobremu poslovanju

Tako ne bomo v pretežni meri odvisni le od enega trga, s tem pa bomo kolektivno zagotovili večjo trdnost.“

Je konkurenca na zahodnih tržiščih huda?

„Prav gotovo. Srečujemo se seveda s konkurenco domačih proizvajalcev, pa tudi s konkurenco iz nerazvitih držav, v katerih je delovna sila izredno poceni. Z njimi torej ne moremo tekmovali z nizkimi cenami, ampak samo z visoko kakovostjo izdelkov, sicer bi bili zagotovo poraženi.“

Koliko delavcev je trenutno zaposlenih v Elkoju?

„V delovni organizaciji je zaposlenih 630 delavcev, od tega 90 odstotkov žensk. Po Jugoslaviji poleg tega dela za tržne potrebe Elkoja še približno 600 delavcev.“

Sodelovanje s kooperanti po Jugoslaviji je torej uspešno?

„Zelo uspešno, vendar smo v zadnjem času ugotovili, da

moramo to sodelovanje še poglobiti. Zato bomo z najpomembnejšimi kooperanti sklenili desetletne samoupravne sporazume o združevanju dela in sredstev.“

Se bo delovna organizacija še širila?

„Naše razvojne usmeritve predvidevajo, da bomo proizvodnjo širili na tistih jugoslovanskih področjih, kjer je dovolj delovne sile. To seveda velja tudi za domače okolje, saj prav sedaj urejamo obrat v nerazviti krajevni skupnosti Luče. Na sedežu delovne organizacije pa bomo poskrbeli za razvoj na tehnično-tehnoškem in kadrovskem področju.“

Čutite upadanje kupne moči?

„Padec čutimo in ga bomo seveda tudi v bodoče. Ob tem se bo seveda močno povečala konkurenca, te pa smo na domačem in tujem tržišču že navajeni. Vse skupaj pa je seveda dodaten razlog za še večjo krepitev izvoza.“ S. V., J. P.

Se naprej v vrhu slovenske konfekcijske industrije

Elektrokovinarska oprema

Vse manj delovnih nesreč

V delovni organizaciji Elektrokovinarska oprema so zabeležili v preteklem letu pomemben uspeh na področju varstva pri delu. Rezultat dolgoletnih prizadevanj za varnejše delo, je najnižje število delovnih nezdov in zgodovini Rudarskega šolskega centra oziroma Elektrokovinarske opreme. Kako ugoden je rezultat, najbolj ilustrira podatek, da je bilo leta 1972 222 nezdov, preteklo leto pa le 49 na tisoč delavcev. Primerjava s številom delovnih nesreč v republiki pa kaže, da je bilo lani v EKO za polovico manj nesreč od republiškega povprečja.

Vodja službe varstva pri delu v EKO Ciril Roškar je pojasnil, da je do tako ugodnega zmanjševanja števila delovnih nesreč prišlo zaradi prizadevanj vseh delavcev ter načrtnega dela službe varstva pri delu. V preteklih desetih letih so načrtno odpravljali nevarnosti na delovnih mestih, prizadevali so si za dosledno uporabo zaščitnih

sredstev, veliko pozornosti pa namenjajo tudi preventivnemu delu za preprečevanje nesreč pri delu. Slednje pomeni, da pri vseh načrtih za delovne priprave in naprave upoštevajo tudi vidik varnega dela in tako že v naprej veliki meri preprečijo morebitne delovne nesreče. Tudi izobraževanju o varstvu pri delu namenjajo veliko pozornosti. Pri tem je velik poudarek na uvodnem izobraževanju vsakega novo sprejetega delavca. Učinkovitost tega izobraževanja se je kmalu pokazala, kajti seznanjanje delavcev z varstvom pri delu na delovnem mestu, je pomembno vplivalo na zniževanje delovnih nezdov. S tem v zvezi velja omeniti, da so pred leti takomenovani objektivni vzroki (neustrezna zaščita na delovnih mestih) imeli prevladujočo delež v nesrečah. V zadnjih nekaj letih pa kar čez 90 odstotkov nezdov nastaja zaradi subjektivnih vzrokov, torej pred-

vsem zato ker delavci ne upoštevajo varnostnih predpisov in ne uporabljajo osebnih zaščitnih sredstev. Zato bo tudi v prihodnje treba nadaljevati z rednimi oblikami izobraževanja in na ta način še bolj zmanjševati nesreče pri delu.

Po oceni Cirila Roškara v zadnjem času vse bolj narašča zanimanje delavcev za njihovo varnost pri delu, kar kažejo tudi njihovi vse bolj številni predlogi in zahteve za izboljšanje varnosti.

To in pa dejstvo, da ima vodja službe varstva pri delu podporo vodilnih delavcev, je porok, da bo v naslednjih letih število delovnih nezdov še nižje. Sicer pa, kot je dejal, ko bo med delavci tako visoka zavest o pomenu varstva pri delu, da bodo ne le sami upoštevali varnostne predpise, ampak bodo tudi sami opozarjali sodelavce, ki te predpise kršijo, bo mogoče na tem področju še več doseči. S. G.

Gorenje – Glin Nazarje

Učinkoviti notranji ukrepi

Nazarsko lesno industrijo so v začetku letošnjega leta pestile številne težave, med njimi tudi pomanjkanje lesne surovine, ki ga je povzročila zelo huda zima. Seveda tudi drugih težav ne manjka in prav odpravljanju vseh pomanjkljivosti v zadnjem času namenjajo veliko časa in dela. Na vprašanje o trenutnem položaju je odgovorjal direktor te delovne organizacije Janez Živko.

„Razmere, ki so značilne za gospodarstvo v celoti, vplivajo seveda tudi na našo delovno organizacijo. Vodilo naših naporov v tem obdobju je, da z notranjimi ukrepi izboljšamo gospodarjenje, tako dosežemo boljši položaj in damo svoj prispevek k uresničevanju dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije. Rezultati v prvem tromesečju so bili navidez ugodni, v sebi pa so skrivali vrsto pomanjkljivosti, manjših in večjih napak. Vse to seveda moramo odpraviti, če želimo uresničiti letošnje načrte. V prvih mesecih smo predvsem zaradi neugodnih vremenskih razmer, ki pogosto del naše proizvodnje, dosegli nekoliko slabše uspehe, vse skupaj pa moramo sedaj nadoknaditi.“

Srečevali ste se tudi z nizko produktivnostjo, pomanjkanjem delovne sile in podobno. Kakšne ukrepe ste sprejeli?

„Delavski svet je takoj sprejel vrsto kratkoročnih ukrepov, do polletja pa bomo pripravili tudi ukrepe, ki bodo dolgoročno posegli v razmere in dogajanja v delovni organizaciji. Kratkoročni so bili predvsem usmerjeni v zagotavljanje redne proizvodnje, v nadomeščanje delavcev, ki nam jih primanjkuje, v zmanjšanje odsotnosti z dela, oblikovanje dodatnih meril za nagradjevanje po delu in podobno. Lahko trdim, da so vsi ukrepi dali dobre rezultate že v maju, seveda tudi v juniju. Proizvodnja je bila najboljša doslej, dve temeljni organizaciji sta presegli zahtevne načrte, delavci uspešno nadomeščamo z delom ob prostih sobotah, z delom režijskih delavcev v proizvodnji in podobno. Bistveno smo zmanjšali tudi bolniški stalež, saj se je z 9 zmanjšal na 5 odstotkov, izboljšuje pa se tudi izvoz. Že v maju smo osebne dohodke vezali na doseganje načrtov in tako lahko v povprečju povečali osebne dohodke za 9,6 odstotka.“

Rezultati so torej obetavni. Bo tako tudi naprej?

Janez Živko: „Opredeliti moramo tudi dolgoročne cilje“

„Glede na maj in junij bi rezultati morali biti boljši. Ob tem se zavedamo, da je naša dolgoročna naloga predvsem povečanje dohodkovne uspešnosti in akumulativne sposobnosti, saj na

tem področju bistveno zaostajamo za sorodnimi delovnimi organizacijami. Seveda bistvenega napredka ne pričakujemo v nekaj mesecih, prva naloga pa je, da ob polletju sprejememo dolgoročne ukrepe, ki bodo zagotavljali učinkovito uresničevanje te pomembne naloge. Za vse poslovne funkcije moramo opredeliti dovolj jasne cilje, ki morajo temeljiti na naših realnih možnostih, morajo pa seveda biti tudi takšni, ki bodo vse nas dovolj spodbujali za uresničevanje notranjih ukrepov. Predvsem moramo zagotoviti, da bo delo in življenje v delovni organizaciji teklo čim manj slučajno, da bomo delali po dogovorjenem redu in pravilih. Doseči moramo večjo akumulativnost obstoječega proizvodnega programa in si s tem ustvariti možnosti za nova vlaganja in posodabljanja. Ta so zlasti nujna v žagarstvu in delno v proizvodnji ivernih plošč. Na podlagi vsega tega pa moramo vsem zaposlenim zagotoviti primeren standard.“

Po hudi zimi je sedaj lesa dovolj

Uresničujejo pomembne izvozne načrte

Letošnji izvozni načrti delovne organizacije Elektrokovinarska oprema kažejo, da v tem kolektivu na najboljši poti k uresničevanju za sto odstotkov višjega izvoza, ki so si ga zastavili v letošnjem letnem načrtu. V prvem letošnjem polletju bo namreč njihov izvoz dosegel vrednost skoraj 104 milijone dinarjev, na klirinško področje pa 24.272.000 dinarjev, kar je deset odstotkov njihovega celotnega prihodka.

Da bo podoba o letošnjih izvoznih uspehih Elektrokovinarske opreme celovitejša, velja omeniti, da vse bolj narašča tudi izvoz na konvertibilno področje.

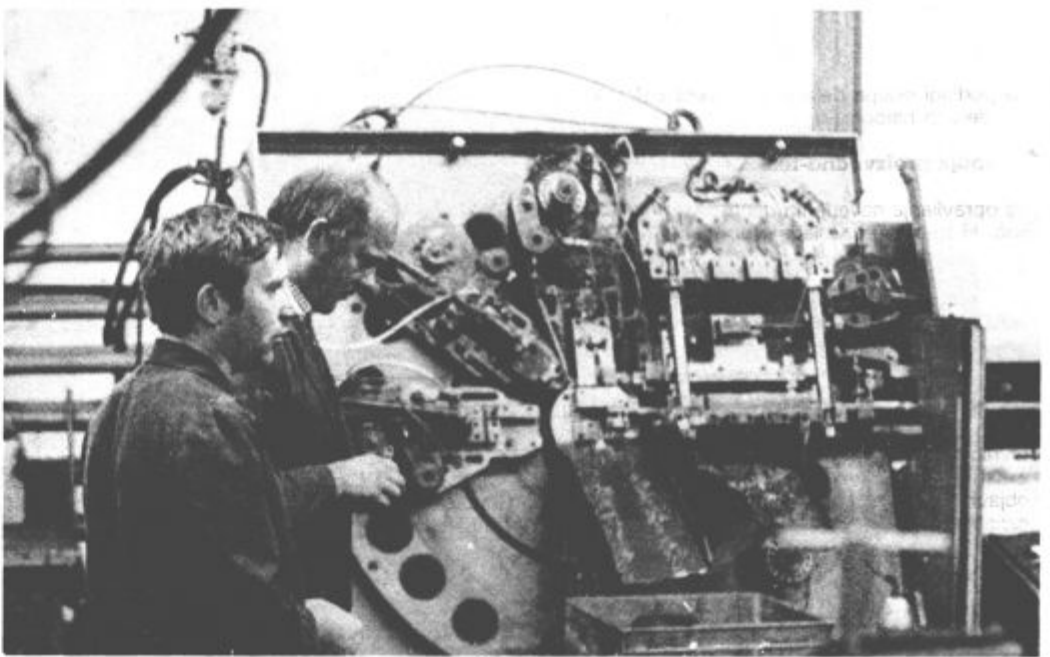
Največji izvoznik v tej delovni organizaciji je tozdr Serijska proizvodnja, ki letos izvažala skoraj vse izdelke iz svojih proizvodnih programov. Najzahtevnejši in po vrednosti največji je izvoz podstrešnih stopnic v ZR Nemčijo. Poleg tega izvažajo pohištvene tečaje v Iran in Češkoslovaško ter strešna okna na Madžarsko.

Vse ocene kažejo, da imajo v prihodnje velike možnosti ne le ohranjati dosedanja obseg izvoza, ampak ga tudi še bolj povečati. Po-

leg večjega izvoza v dežele, kamor sedaj izvažajo, imajo tudi možnosti za izvoz pohištvenega okovja v Francijo magnetnih zaskočnikov v ZR Nemčijo ter podstrešnih stopnic v Avstrijo. S tem pa seznam izvoznih možnosti ni zaključen, kajti s svojimi izdelki bodo poizkušali prodreti tudi na kanadsko tržišče.

Drugi izvoznik v Elektrokovinarski opremi je temeljna organizacija Tehnološka oprema, ki že nekaj let izvažala orodja v Vzhodno Nemčijo, v zadnjem času pa tudi na Češkoslovaško.

S. G.

Načrtno so odpravljali nevarnosti na delovnih mestih

Občinska skupnost socialnega varstva Velenje

Več reda na področju socialnovarstvenih pravic

Delegati zbora skupščine občinske skupnosti socialnega varstva Velenje so na šesti redni seji, bila je pretekli četrtek, namenili osrednjo pozornost samoupravnemu sporazumu o uresničevanju socialnovarstvenih pravic, na dnevnem redu pa so imeli še poročilo o delu te skupnosti v letu 1983 z zaključnim računom, volitve predsednika in namestnika predsednika skupščine ter sklep o aktivnosti občinske skupnosti socialnega varstva Velenje pri pripravi srednjeročnih in dolgoročnih planov za področje socialnega varstva za obdobje 1986—1990 oziroma 1986—2000.

Samoupravni sporazum o uresničevanju socialnovarstvenih pravic prinaša vrsto novosti na tem področju. Med drugim določa, da si mora vsak sam zagotoviti z delom socialno varnost. Do socialnih pomoči je upravičen le takrat, kadar tega ne more doseči iz objektivnih razlogov. Pridobitev teh je odvisna od dogovorjene ravni socialne varnosti in stvarnega mesečnega dohodka, ki ga ima posameznik oziroma družina. Razliko med obema pa je socialna pomoč. Dogovorjena raven socialne varnosti je v sporazumu določena v odstotkih za posamezne kategorije prebivalcev in je zneskovno naravnana na višino povprečnega osebnega dohodka na zaposlenega v Sloveniji v preteklem letu. V postopku dodeljevanja socialnih pomoči sodeluje s svojim mnenjem še organizacija združenega dela in krajevna skupnost kjer človek dela in biva. Ta samoupravni sporazum določa tudi preživitvene obveznosti za tiste, ki zaradi objektivnih vzrokov ne

morejo živeti doma in jim je skupnost socialnega varstva dolžna doplačevati bivanje v rejništvu oziroma vzgojnem ali socialnem zavodu. Delegati so v razpravi menili, da se bo ta sporazum dobro uveljavil v praksi le, če bo za to dejavnost dovolj denarja. Drugače pa je treba odstotke spremeniti v zneske in jih prilagajati razmeram. Brez računalniškega programa in seveda enotne skupne evidence ga ne bomo mogli izvajati. Čeprav prinaša sporazum vrsto določil, še vedno ne bo rešil vseh vprašanj na področju socialnovarstvenih pravic.

Občinska skupnost socialnega varstva Velenje je v preteklem letu uresničila vse načrtovane naloge. Sodelovala je pri izdelavi načrta uresničevanja gospodarske stabilizacije v občini, skupaj z drugimi pripravila akcijski program uresničevanja stabilizacijskih nalog na področju socialnega varstva, marljivo pa se je ta skupnost vključevala še pri obravnavi samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialnovarstvenih pravic. Zelo prizadevno so delovali tudi skupni organi skupnosti, in sicer komisija za usklajevanje programov socialnega varstva, za vprašanja socialne varnosti invalidov ter koordinacijski odbor za zadeve borcev. Tudi z razpoložljivim denarjem je ravnala ta skupnost zelo varčno. Vsi odhodki so bili takšni kot je skupnost načrtovala.

Ob koncu so delegati opravili še volitve. Za predsednika skupščine občinske skupnosti socialnega varstva so ponovno izvolili Slobodana Petroviča, za njegovega namestnika pa Ludvika Maliža.

Naravno zdravilišče Topolšica

Izkoristiti zdraviliške in turistične usluge

S prvim julijem letos pričnemo naravno zdravilišče v Topolšici redno obratovanje. Obdobje zagonskega obratovanja se izteka. V tem času bodo končali prvo fazo zunanje ureditve bližnje in širše okolice zdravilišča, za izgradnjo igrišč pa nimajo denarja, zato bodo goste usmerjali na igrišča v Soštanju in Pesju.

Menijo, da bodo odslej zagotovljeni gostom sicer minimalni, vendar pa solidni pogoji za dobro počutje tudi izven hotelskega objekta. Svoje zmogljivosti prodaja

naravno zdravilišče Topolšica preko turističnih agencij v SR Sloveniji, v Zagrebu, Beogradu, Novem Sadu, Osijeku, Istri in Primorju. Pripravljajo pa tudi tržno obdelavo avstrijske Koroške in Štajerske. K sodelovanju pa želijo pritegniti tudi ozde s težimi delovnimi pogoji v Sloveniji in Hrvaški.

O prizadevanjih za pridobitev zadostnega števila gostov so na zadnji seji govorili tudi člani velenjskega izvršnega sveta. Vsem ozdom v velenjski in sosednjih občinah bodo

posredovali priporočila, da usmerjajo tudi v nov objekt v Topolšici poslovne partnerje na sestanke, poslovna kosila in nočitve (cene nočitev so prilagodili višini po družbenem dogovoru določenega nadomestila), na organizirane izobraževalne, poslovne ali politične aktivnosti v seminarski dvorani hotela, na koriščenje športno rekreativnih, fizioterapevtskih, medicinskih in gostinskih zmogljivosti. V Topolšici naj bi organizirali tudi seminarje, posvete, zbornice, ki jih pripravlja skupščina občine Velenje, njen

izvršni svet, družbeno politične organizacije in samoupravne interesne skupnosti. Tudi izvršne svete pobratenih in Titovih mest bodo pozvali, da koristijo zdraviliško turistične usluge Topolšice.

Seveda pa so člani izvršnega sveta tudi tokrat poudarili, da je treba narediti vse, da v občini izdelamo celovito in enotno turistično ponudbo. Prav bi bilo, da bi izdelali tudi koledar prireditvev in še več naredili, da bi bilo naše okolje bolj urejeno.

Krajevna skupnost Desni breg

Po dopustih živahneje

Krajevna skupnost Center Desni breg je največja krajevna skupnost v občini Velenje, tako po svoji velikosti kot po številu prebivalcev. V njej živi približno 9000 krajanov. Zaradi svoje velikosti je tudi samoupravno delovanje precej oteženo, zato je rešitev za ponovno oživitve te krajevne skupnosti v njeni reorganizaciji. Že pred časom so predlagali, da bi se ta skupnost razdelila na nekaj sosesk, kjer bi delo lahko potekalo precej bolj normalno.

Za začetek so ustanovili začasno predsedstvo SZDL, ki naj bi s pomočjo družbenopolitičnih organizacij in vseh tistih, ki jim ni vseeno kako živijo v svojem temeljnem okolju, stvari uredili. Čeprav ne moremo trditi, da prejšnje vodstvo krajevne skupnosti ni delalo, pa je imelo pri svojem delu precej nesrečno roko. Tudi zaradi velikosti krajevne skupnosti, kjer je bilo precej težko povezati vse niti. Kako daleč so torej v KS pri uresničitvi ciljev, ki so si jih zadali, to je približati krajevno samoupravo krajanom in jim omogočiti, da si življenje in delo v krajevni skupnosti oblikujejo sami?

O tem nam je nekaj povedal Stane Planinc, predsednik začasnega predsedstva krajevne konference SZDL v tej krajevni skupnosti. »Začasno predsedstvo si prizadeva, da bi stvari čim prej zaživele. Do sedaj poteka še vse po načrtu.

Za lažje delo in za to, da samoupravo čim bolj približamo krajanom smo že oblikovali soseske. V KS ponovno deluje tudi skupščina. Sprejeli smo tudi že statut KS, pravkar pa potekajo aktivnosti za

oblikovanje komisij in odborov pri svetu krajevne skupnosti in imenovanje odborov v posameznih soseskah, sekcij SZDL in ZSMS.

Največja želja vseh nas pa je, da bi že po dopustih delo in življenje v krajevni skupnosti ponovno zaživele, nam je povedal Stane Planinc, čeprav je v tej KS, kot najstarejšem delu Titovega Velenja, precej starih stanovanjskih hiš, temeljito potrebnih obnove.

»Kljub vsemu pa se lahko pohvalimo, da svet skupnosti stanovalcev uspešno rešuje probleme, ki se pojavljajo pri upravljanju in gospodarjenju s stanovanjskimi hišami.«

Največje težave jim na začetku povzročajo prostori za delo. Sedež krajevne skup-

nosti je v Domu za varstvo odraslih. Potrebnovali pa bi tudi prostore za delo družbenopolitičnih organizacij in za delo organov krajevne skupnosti.

Glede na to, da je to velika krajevna skupnost, in da je tudi dela v njej zelo veliko bi potrebovali tajnika, ki bi vsaj štiri ure na dan opravljalo delo profesionalno. Res je, da ta dela tečejo tudi sedaj dobro, vendar so odvisna od dobre volje, bolj udarniško. Pogodbena zaposlitev tajnika pa je sedaj skoraj nemogoča zaradi okrnjenih sredstev iz proračuna.

Izredno pomembno za delo krajevne skupnosti je informiranje. Krajanom morajo vedeti, kaj se v njihovem okolju

dogaja, kam se lahko vključijo, kje lahko tudi sami delajo. Seveda lahko tudi kaj predlagajo in dajo tudi morebitne pripombe. Žato so pri Tržnici postavili oglasno desko in predalček, kamor lahko krajan »odvrže« zapisane želje ali pripombe. Podoben predalček je tudi pri sedežu krajevne skupnosti v Domu za varstvo odraslih.

Prav je, da krajan vedo, kdo vodi krajevno skupnost. Predsednica skupščine KS je Vida Purnat, predsednik sveta KS je Franc Tamše, krajevno konferenco SZDL vodi kot smo že omenili Stane Planinc, sekretar OO ZK desni breg je Albin Amon, ki ima »čez« tudi poravnalni svet, predsednik sveta Skupnosti stanovalcev je Josip Malinovič, potrošniški svet vodi Jože Kristan, predsednik gradbenega odbora za izgradnjo telefonskega omrežja je Angela Vutkovič, za SLO in DSZ skrbi Vlado Oremuš, predsednik OO ZSMS pa je Franc Skutnik.

Jezikovno razsodišče

Ja ali da?

»Čeprav pritrilnica ja v Pravopisu ni izrecno prepovedana, jo učitelji in lektorji strogo odklanjajo. Zakaj?« (J. K. iz Tržica.) Verjetno iz nemšine prevzeto pritrilnico ja, izpričano v knjižni slovenščini od vseh začetkov, so že razsvetljenske slovnice začele z molčevati (Pohlin, Vodnik). Metelkova slovnica (1825) navaja de; ja ji je neolikan. »Olikani« Dá ponuja že Vodnikov besednjak, z oznako »od hrvaške meje«. Cigaletov slovar (1860) ima da že na prvem mestu, z oznako »po srbsčini in ruščini«, hoče pa ga narediti domačega, češ da se na Ali ga poznaš? pritrjuje tudi s (to) se ve da ali kar da. Nato sploh ne navaja več. Vendar se da zunaj ozke zbornosti ni nikoli uveljavil. Tudi ni razvil nobene rabe, ki je ne bi imel ja (prim. reči da/ja); enakopisni nepritrilnični ja (jest sem ja en grešnik — Trubar, 1550) pa se je sploh moral zamenjavati z drugimi členki, npr. z res.

Ko so se spremenila razmerja med slovenščino in z njo stičnimi jeziki, se je za mnoge posege v knjižno besedišče, ki jih je prineslo samopotrjevanje nasproti nemščini, izkazalo, da res le »loščajo jezik z lažnivo lepoto« (Levstik). Veliko tega lepota, tj. nepotrebnih slovenskih sposojenk, se je v tem stoletju že »odluščilo«; tudi da se bo verjetno težko obdržal. Že desetletja se večja vpliv pogovorne zvrsti, manjša pa zborne, večja se vpliv prostega ubesedovanja nasproti pisnim in po pisni predlogi uresničevanim besedilom, enako je z vplivom večgovornih besedil (npr. pogovorov) v primerjavi z enogovornimi: večja se torej vpliv besedil, kjer je stilno neopazna pritrilnica ja.

Ce toraj kateri učitelji ali lektorji na povprek preganjajo ja, delajo proti poteku, ki jeziku koristi. Bolje bi bilo odsvetovati prepirnato »dakar«, »e«, sicer pa naj bo izbira med ja in da (kakor je napr. pri poročnem obredu) prosta, prepuščena tvorcu besedila.

Gostujoči član:
Velemir Gjurin

gorenje fecro slovenj gradec

GORENJE — FECRO, tovarna nerjaveče opreme za kmetijstvo in živilstvo, p. o. Slovenj Gradec, komisija za delovna razmerja

razpisuje

na podlagi sklepa delavskega sveta delovne organizacije prosta dela in naloge:

— vodja proizvodno-tehničnega sektorja

Za opravljanje navedenih del in nalog je lahko imenovan delavec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

— da ima višjo izobrazbo tehnične ali organizacijske smeri

— da ima 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju.

Za opravljanje navedenih del in nalog bo delavec imenovan za dobo 4 let.

Vsi, ki imajo smisel in veselje do sodobne organizacije, do kreativnega dela, inovacijske dejavnosti, do prenašanja zahtevnih teoretičnih spoznanj v prakso, naj vložijo pisne prijave z ustreznimi dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na naslov: Gorenje-Fecro, p. o., Slovenj Gradec, z oznako „razpis za imenovanje vodje proizvodno-tehničnega sektorja“.

Prijave brez priloge in nepravčasne prijave ne bodo obravnavane.

Kandidati bodo pisмено obveščeni o izidu razpisa v 30 dneh po poteku roka za vložitev prijav.

V tej krajevni skupnosti živi približno 9000 prebivalcev

POLETJE — lepo poletno vreme je povzročilo, da so oživele tudi klopi pred stanovanjskimi bloki. Delo — tokrat šivanje goblenov in kvačkanje — je prijetnejše, če poteka ob klepetu.

POŠKODOVALI KAJUHOV SPOMENIK — Pred nedavnim so v Soštanju kar precej poškodovali Kajuhov spomenik. Zaradi nepazljivosti je namreč vanj zadel delavec s tovornjakom, ki je pripeljal, kot smo slišali, material za izdelavo kinete. Odlomil je dva prsta in spomenik tudi za nekaj centimetrov celo prestavil.

Usposabljanje mladih

Narava nudi človeku veliko

Naredili so si bivake ...

Tudi letos sta oddelek za ljudsko obrambo in občinski štab teritorialne obrambe občine Velenje pripravila na Slemenu večdnevno usposabljanje mladih.

Za obisk tabora smo si izbrali zadnji dan, ki je bil za mlade nekaj posebnega, nenavadnega; enako tudi za nas. Ko smo prišli v tabor na Slemenu, je bil ta prazen, seveda skrbno zastražen in mlada stražarka nam je povedala, da so ostali globlje v gozdu, kjer si nabirajo in pripravljajo hrano. Nismo povsem razumeli pomena teh besed, zato smo se radovedni odpravili naprej. Po nekaj minutni hoji smo spoznali, kaj pomeni to — nabirati in pripravljati hrano. Med smrekami je bilo nadvse živahno, gradiva za našo kamero pa na pretek.

Jože Prislan, komandant občinskega štaba TO občine Velenje je skupaj z drugimi starešinami pripravil »poslastico« — kačo. Ujeti so goža, ga odrinili in seveda kar najbolj okusno pripravili za kosilo. Mislimo, da jim je teknil, mi ga nismo poskusili, čeprav so bili zelo aarežljivi. Tudi pri poljih se nam niso preveč cedile sline. Kriv za to je bil verjetno pravkar pečeni kruh v »peči«, kiso

jo na hitro naredili v gozdu. Dobrot je bilo še veliko — od kobilic, do raznih zeliščnih trav, zajčjega golaža, kobilic ...

»Posebnost današnjega, pa tudi del včerajšnjega dne je, da ga preživljamo v naravi v pravem pomenu besede. Jemo to, kar nam nudi narava za takšno eno in poldnevno življenje smo se v občinskem štabu tokrat odločili prvič in spoznali, da narava resnično nudi človeku veliko, da človek resnično lahko v njej preživi, če bi mu onemogočili vsakršno drugo oskrbo s hrano v izrednih razmerah?« je odgovoril na naše vprašujoče poglede in navadno vprašanje — »Kaj vse to pomeni?« Jože Prislan.

Prisedla sta še komandant tabora France Volk in politični komisar Milan Kretič, ki sta tudi pomagala ostalim pri pripravljani hrani. Med njimi je bila tudi Marijana Plajtner z oddelka za ljudsko obrambo, resnično dobro poznavalka zelišč in sploh vsega rastlinja v naravi. »Oborožena« je bila tudi s kopico knjig in mladi pripadniki so spoznali mnogokatera zelišča in njihovo koristnost.

Ko smo zvedeli, kako se da preživeti v naravi, so nam naši

sogovorniki na kratko »raportirali«, o življenju v taboru na Slemenu.

Najprej je prišla na usposabljanje izvenšolska mladina. To usposabljanje so organizirali skupaj z moziško občino. Za njimi je bila na Slemenu minometna enota. Pripadniki te enote so pokazali izredno veliko discipliniranost, zelo dobro pa so tudi streljali z minometi. Za njimi so prišli na nekajdnevno vzgojo mladinci prostovoljci. Med prostovoljce so sprejeli najboljše mladince iz osnovnih šol. Usposabljanje pa je bilo zanje nagrada za pridnost v šoli. Kot so povedali naši sogovorniki — starešine, je bila na usposabljanju tudi skupina slušno prizadetih mladincev velenjske in moziške občine. »Najbolj pomembno je to, da so enako uspešno opravili svoje naloge. Celo več, od vseh, ki so bili tu kdaj na vzgoji, je najbolj streljal prav slušno prizadeti mladinec.« je posebej omenil Jože Prislan.

Podrobneje nam je o vzgoji spregovoril France Volk. »Mladi so bili tukaj na vojaško strokovnem usposabljanju in pripravah za izvajanje oboroženega odpora. Spoznali so orožja, rokovanje z njim, osnovno taktično načelo delovanja vojaka, izvedli smo tudi streljanje kar je bila pika na i večdnevnega usposabljanja. Moram pohvaliti vse, saj so bili rezultati streljanja kljub temu, da je tokrat močno deževalo, zelo dobri. No, sklenem lahko z ugotovitvijo, da so pridobili osnovno znanje, ki ga bodo obogatili kasneje v enotah, v katere bodo razporejeni fantje do služenje vojaškega roka, pa tudi dekleta kot pripadnico TO ali pa če se bodo odločila in odšle na služenje vojaškega roka.«

»Med bivanjem v taboru oziroma takoj po prehodu na Slemo smo ustanovili osnovno organizacijo Zveze mladine, imenovali referente za kulturo, informiranje in šport. Prosti čas smo organizirali zelo skrbno, sproti smo mlade obveščali o dogajanjih doma in v svetu, predaval jim je tudi Andrej Brvar, predsednik republiške konference ZSMS, predstavnik lovske družine Škal jim je govoril o lovstvu in sploh o živalstvu v naravi, imeli smo šahovsko tekmovanje, tekmovali v krosu, urejali stenčar, obiskali so nas predstavniki občinske skupščine in njenih družbenopolitičnih organizacij

jedli kače ...

polže ...

pekli kruh ...

ter borci, mladina iz krajevne skupnosti Zavodnje s katerimi smo skupaj pripravili lep kulturni večer ob tabornem ognju in tudi skupaj zaplesali. Ob koncu pa so mladi še slovesno zaprignili in postali pripadniki teritorialne

obrambe,« je našemu pogovoru dodal Milan Kretič.

Toliko o našem »raportu« z obiska na Slemenu.

S. Vovk

ANKETA

Prostovoljno med pripadnike TO

BARBARA KUNEJ: »Letos sem končala prvi letnik vrtnarske šole in sem sem prišla prostovoljno, ker sem pač želela biti vojakinja. Tudi orožja še prej nisem imela nikoli v rokah. Tu je bilo prijetno, veliko sem se naučila, tudi streljala sem s puško in to s praviimi metki. Ni mi žal, da sem se odločila in postala pripadnica teritorialne obrambe. Nekoliko težje sem se navadila, ker me je bilo strah.«

MATEJA SEVCNIKAR: »Tudi jaz bom postala vrtnarka. Vstajali smo nekaj pred 6. uro zjutraj, spat pa hodili med 22. in 23. Tukaj ni bilo ničesar naporno. Nasprotno, preživljala sem zelo zanimive dneve. Sedaj veliko več vem o orožju — skratka, spoznala sem, kako je biti v uniformi. Navadila pa sem se tudi na red. Tudi pri streljanju me ni bilo strah, čeprav so mi nekateri pred tem govorili, da puška precej udari.«

MIRAN BEŠIČ: »Že nekaj več kot pol leta delam v Veplasu. Na podobni vzgoji sem bil že lani. Bilo mi je všeč, zato sem se letos prostovoljno vključil med pripadnike teritorialne obrambe. Tu je pravo prijateljstvo, tovarištvo. Najbolj zanimivo pa je bilo ob koncu, ko smo živeli samo od tega kar nudi narava.«

VINKO ABERŠEK: »Letos sem končal osmi razred in tudi jaz sem prostovoljno prišel v ta tabor. Najraje sem bil na straži, kar petkrat. Stražiti se mi je zdelo nekaj zanimivega, prevzame te lep občutek, ko se zavedaš, da ti zaupajo, da odgovarjaš za varnost celotnega tabora. Kot fanta pa me je seveda najbolj zanimalo sestavljanje in razstavljanje orožja ter samo streljanje.«

STANKA VIDOVIČ: »Ker me veseli vse, kar je v zvezi s šiviljskim poklicem, sem se vpisala na tekstilno tehnološko smer v Celju in letos končala prvi letnik. Imam tudi štipendijo Modnega salona. Tu nam niti za trenutek ni bilo dolgčas. Veliko smo se naučili, veliko izvedeli, naše starešine so bile ravno prav stroge. Vstajali smo kar zgodaj. Vsak dan smo imeli telovadbo, nato vzgojo, popoldne v prostem času pa razne aktivnosti. Ob koncu smo se tudi prepičali, da se v naravi da preživeti. Zadnji dan smo namreč jedli to kar nudi narava: ocvrt bezeg, kruh smo si sami spekli, nalovili polže, kače, kushico itd.«

Ohranjanje višinskih kmetij

Študentski raziskovalni tabor

Lansko poletje sta Zgornjesavinjski študentski klub in zveza organizacij za tehnično kulturo v okviru gibanja »Znanost mladini« pripravila v Gornji Savinjski dolini, sedež je bil v Lučah, študentski raziskovalni tabor. Moto tabora je bil »ohranjanje živosti višinskih in hribovskih kmetij v Gornji Savinjski dolini«. Udeležilo se ga je 53 študentov ljubljanske univerze.

Predstavljali so seveda različne stroke, kot so agronomija, biologija, gozdarstvo, veterina, živinoreja, arhitektura, geografija, zgodovina in jezikoslovje. Na koncu zelo uspešnega tabora so študentje in mentorji pripravili razstavo svojih spoznanj, ki so jo kasneje ponovili ob izidu zbornika njihovih delovnih poročil, na ljubljanskih ekoloških dnevih in živinorejski razstavi v Mozirju.

Letos bodo študentje nadaljevali s svojim raziskovalnim delom. Svoje delovanje bodo vsebinsko še razširili, cilj tabora pa seveda ostaja enak — proučevanje elementov, ki vplivajo na ohranjanje živosti višinskih in hribovskih kmetij. Delo je seveda zelo obsežno, zato s taborom nadaljujejo na istem prostoru. Tokrat se bodo posvetili šestim tematskim sklopom. To so kmetijstvo, dopolnilne dejavnosti, energetika, prebivalstvo, infrastruktura ter urejanje prostora in okolja. Vsak sklop ima svoje izvedbene programe. Tako bodo študentje pri dopolnilnih dejav-

nostih obravnavali čebelarstvo, sirarstvo, turizem in storitve, delo na domu in domače obrti. V svojih vrstah bodo letos gostili štiri stanovske tovaršice iz Avstrije in dva iz Zagreba.

Študentom je pri zagotavljanju potrebnih sredstev v veliko oporo raziskovalna skupnost občine Mozirje, del sredstev pa iščejo tudi

z neposredno menjavo z združenim delom. Seveda je delo mladih raziskovalcev izrazito prostovoljno. Tabor je alternativa klasičnemu mladinskemu delu, mladi pa na ta način želijo vračati sredstva, ki jih družba namenja za njihovo šolanje. Na taboru študentje seveda koristijo pridobljeno znanje, obenem pa se učijo in

izobražujejo naprej. Pomembna kakovost takšnega tabora je tudi izmenjava mnenj med različnimi strokovnimi področji, spoznavanje drug drugega, saj je prav takšna nevednost pogost vzrok celostnih razprtij, pozabiti pa ne smemo na medsebojno spoznavanje in krepitev znanstev.

Na ta način se mladi postopno

vključujejo v sodobno znanstveno dogajanje, študentje pa težijo tudi k potešitvi svoje raziskovalne vneme. Prispevajo seveda tudi k razvoju strokovne, kritične, poštenje in ustvarjalne osebnosti bodočega raziskovalca. Zelijo navezati tesne stike tudi z domačini na tem področju, zato zanje pripravljajo vrsto spremljajočih prireditve, kot so strokovna predavanja in razgovori ter kulturne prireditve. Tabor bodo sklenili 12. julija, ko bodo na razstavi in s pogovorom strnili svoje najnovejše ugotovitve.

Višinski prostor Gornje Savinjske doline mora ostati poseljen

KULTURNI CENTER „IVAN NAPOTNIK“ VELENJE

objavlja dela in naloge — reelekcija

ravnatelja

Kulturnega centra „Ivan Napotnik“ Velenje.

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje zahteve:

- da ima visokošolsko izobrazbo družboslovne smeri
- da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj
- da je družbenopolitično aktiven

Rok prijave je 15 dni od dneva objave razpisa.

Kandidati bodo o izidu razpisa obveščeni v roku 15 dni od zaključka razpisa.

V Kajuhovem domu sta nas pred vhodom pozdravili dve metli

Poletje je tu! Čas počitnic je, torej čas, ko se bodo pri nas ustavljali gostje in ko se bomo tudi sami pogostejše v tej vlogi odpravili malo na potep. Kljub prizadevanjem turističnih delavcev na področju turistične ponudbe v občini Velenje ne znamo izkoristiti vseh možnosti, pa čeprav je bila naša dolina pred leti za turiste močno zanimiva. In kakšna je naša gostinska ponudba? Se vsaj na tem področju trudimo, da bi napravili na gоста lep vtis, da bi zadovoljen odhajal od nas in se tudi rad vračal.

To so vprašanja, na katere smo želeli dobiti odgovor, ko smo se prejšnji teden novinarji in inšpektorji občinskega inšpektorata prelevili v turiste in jo mahnilo na potep.

HOTEL VESNA

Naša prva postaja je bil hotel Vesna, gostinski objekt novega naravnega zdravilišča v Topolšici. Hotel je v zaključku zagonskega obratovanja. Delno so uredili že okolico ter parkirne prostore. Strežejo tudi na vrtu hotela. Prvi vtis je dober. Stopimo v recepcijo, kjer skušamo izvedeti, kdo je odgovoren za nemoteno delo v hotelu v popoldanskem času. Žal, odgovora ne dobimo. Ravno tako nam odgovora ne more dati natakari, ki popoldne edini streže v restavraciji. Skušamo ga prepričati, da je šef, če nikogar drugega ni, on, pa se vztrajno brani. Tako torej gost hotela Vesna v Topolšici ne more zahtevati šefa, kateremu bi se na primer lahko pritožil, če s ponudbo ne bi bil zado-

KAJUHOV DOM

Pot nas je vodila v Kajuhov dom v Šoštanju. Kar malo smo postali predno smo vstopili. Pred vhodom je bilo namreč toliko smeti, da razmišljala, ali bi vstopil ali ne. No, v prostorih Kajuhovega doma je bilo drugače, saj je bil lokal

imenom. »Gotovo dobimo tukaj kaj domačega«, smo si mislili. Žal, smo se zmotili, saj si v tem lokal, ki prav tako sodi k Gostinstvu Paka, ne prizadevajo, da bi z zanimivo ponudbo pritegnili goste. Pa bi gotovo lahko, saj je sicer lokal vzorno urejen. Se pose-

Z inšpektorji po gostinskih lokalih

Je vsak svoj šef?

čist in prijetno urejen. Tudi tukaj nam niso znali odgovoriti na vprašanje, kdo je odgovoren za delo v popoldanskem času. Zgleda, da je pač vsak svoj šef. Zanimalo nas je tudi, če v tej gostilni priporočajo gostom kakšno posebnost. Natakari nam je pojasnila, da je njihova posebnost Kajuhova plošča, ki pa je, res ne vemo zakaj, v novem ceniku niso imeli. Gostišče Kajuhov dom kljub temu, da se glavna sezona že začne, še vedno ni poskrbelo za označitev parkirnih prostorov, na steni ob parkirišču pa imajo še vedno napisano tablo, ki opozarja, da tam ni dovoljeno p ostavljati stojnic. Gotovo ne bi škodilo, če bi jo odstranili, saj v tem predelu Šoštanja že dolgo nihče več ne postavlja stojnic.

KMEČKI DVOR

Odpravili smo se še v Kmečki dvor v Šoštanju. Gostilna z res lepim domačim

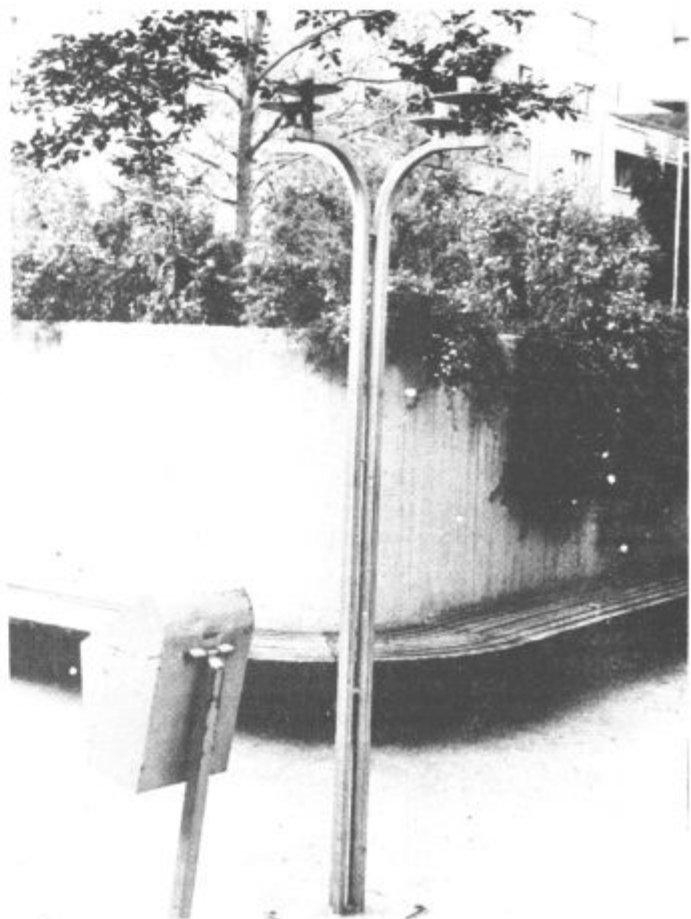
bej lepa je posebna soba, ki so jo krasili na mizah tudi šopki. Natakari povprašamo, zakaj ne ponujajo kakšnih domačij jedi, na primer ajdovih žgancev. Njen odgovor je kratek in prepričljiv: »Saj tega nihče ne naroči«. Pa ji vseeno nismo verjeli, saj bi se marsikdo zelo rad odpravil za spremembo na kaj takšnega. Vprašamo še za šefa. Vemo, da ta ne more biti prisoten v gostilni, kjer delata v popoldanskem času le natakari in kuharica. »Ta pride zelo porredko«, pravi natakari, sicer pa je zgleda tudi tukaj vsak svoj šef.

GOSTIŠČE POD GOZDOM

Naša naslednja postojanka je Gostišče pod gozdom v Pesju. To je privatno gostišče Ostrovršnik. Na vrtu pred gostiščem se v prijetni senci hladi nekaj gostov. Ob našem obisku je bilo gostišče zelo lepo urejeno. Na mizah so

imeli šopke, stene so obložili z lesenimi oblogami, tako daje prostor obiskovalcu vtis domačnosti. Sodobno so uredili tudi kuhinjo, tako da je tudi ta ponudba tega gostišča zelo pestra. Kot posebnost pa nudi dijo pečenice z zeljem in lignje.

Pred KSC skorajda ni cele luči

RESTAVRACIJA JEZERO

In kako je v restavraciji Jezero? Tudi tukaj smo želeli videti šefa in bili prijetno presenečeni, saj ga imajo tudi pozno popoldne. Restavracija Jezero je zelo lepo urejena. V času našega obiska so stregli na vrtu. Obiskovalcev je bilo zelo veliko. Kako tudi ne, saj igra vsak dan od 6. do 22. ure glasba za ples. Povedali so, da bodo ta čas verjetno podaljšali do 23. ure. Tudi sicer je ponudba restavracije Jezero za res pestra. Naj omenimo na primer samo rudarsko nabodalo in ribe. Posebnost, ki se ji bo v teh poletnih mesecih gotovo kar težko odreči, pa bo jagetina na žaru. V času našega obiska so imeli razen že pripravljen in verjetno sedaj že lahko poskusite to njihovo specialiteto.

KSC

In kako je v centru Titovega Velenja? Odpravili smo se v KSC — lokal, ki je bil včasih zelo lepo urejen in na katerega smo bili Velenjčani ponosni. Žal, ni več tako. Osebnosti ni mar (?), kakšna je okolica. Vodo met ne dela, pa čeprav je nekoč zelo popestril okolje. Luči so razbite. Se sreča, da je lokal odprt le do 21. ure zvečer, saj sicer ne bi mogli streči na vrtu, kjer ni luči. Drugače sicer menimo, da tisti, ki zapira v poletnem času gostinski lokal ob 21. uri, ko je še dan, noče zaslužiti. Se mar motimo? Ravno proti večeru je na ulicah največ ljudi.

In kako je v lokal? Vse prej kot čist je bil, pa delavkama, ki

morata postreči toliko gostov, mize so namreč zasedene, res ne moremo zameriti. In kdo je odgovoren za ta lokal? Pravzaprav vodje nimajo, šef pa se le redko oglasi!

BIFE KOŠAKI

In naša zadnja postaja — bife Košaki. Gostov jim ni manjkalo in dve natakari sta imeli polne roke dela. Povprašali smo ju, katera je vodja, pa so tudi tu brez šefa. Obe šefici delata dopoldne. Ponudba tega lokala je pestra. Pred lokal so postavili mize, na katerih pa ni prtov niti pepelnikov. Seveda zato gostje mečejo ogorke, vžigalice in drugo kar na tla, tako da so bila ta v času našega obiska dobesedno prekrita z nesnago. »Pepelnike kradejo«, se je izmotavala natakari.

Takšni so bili torej naši vtisi z obiska po gostinskih lokalih. Nikjer sicer nismo našli na kakšno večjo nepravilnost, ki bi motila inšpektorje, žal pa je bilo drobnih spodrslijav sprva veliko in prav ti nam mnogokrat odvrnejo goste. Zdi pa se, da bi bilo potrebno samo malce dobre volje in zavzetosti, pa tudi teh drobnih spodrslijav gotovo ne bi bilo. In gostje bi se raje zahajali v njihove lokale, kajti prijetneje je, če sedež za mizo, ki je pokrita s čistim prtom, na njej pa je šopek rož, lahko tudi travniških, za katerega ni treba potrošiti niti dinarja.

Skupaj z inšpektorji sva bila v akciji
M. Zakošek in S. Vovk

V Restavracijo Jezero obiskovalce pritegne tudi glasba, toda igra če med tem delovnega dne niso podaljšali, samo do 22. ure

Bife Košaki ob našem obisku ni bil zgledno urejen

DAN RUDARJEV**Program prireditev 1984****Slovesne prireditve:****SOBOTA, 30. JUNIJA**

- ob 18. uri: slovesnost za upokojene REK v Delavskem klubu v Titovem Velenju

PONEDELJEK, 2. JULIJA

- ob 18. uri: slavnostna seja delavskega sveta SOZD REK v Kulturnem domu v Titovem Velenju
- ob 19. uri: kulturnozabavna prireditev na Titovem trgu v Titovem Velenju

TOREK, 3. JULIJA

- ob 8. uri: zbor slavnostne parade na Titovem trgu in pohod do kotlarnišča
- ob 9. uri: osrednja slavnostna prireditev na kotlarnišču v Titovem Velenju

Športne, kulturne in druge prireditve:**PONEDELJEK, 18. JUNIJA DO PETKA 22. JUNIJA**

ustvarjanje udeležencev likovne kolonije

PETEK, 20. JUNIJA

- ob 20. uri: literarni večer in otvoritev del likovne kolonije v galeriji kulturnega centra "Ivan Napolnik" v Titovem Velenju

SOBOTA, 23. JUNIJA

- ob 16. uri: turnir dvigalcev uteži v telovadnici RSC v Titovem Velenju

SREDA, 27. JUNIJA

- ob 16. uri: šahovski turnir v Kavarni REK v Titovem Velenju

PETEK, 29. JUNIJA

- ob 13.30: otvoritev razstave likovnih del soloobveznih otrok v prostorih Rudnika lignita v Prelogah in Skaljah
- ob 17. uri: odbojarski turnir krajevne skupnosti Škale na Ignišču v Skaljah
- ob 17.30: nogometna tekma Rudar - Šmartno na stadionu v Titovem Velenju
- ob 18. uri: medklubsko kotlarsko tekmovanje na kotlarnišču v Titovem Velenju
- ob 20. uri: nastop pevskih oktetov v Kulturnem domu v Titovem Velenju

SOBOTA, 30. JUNIJA

- ob 16. uri: rokometni turnir (moški) v Šoštanju
- ob 16. uri: rokometni turnir veteranov (moški) na Ignišču ob jezeru v Titovem Velenju
- ob 17. uri: atletski miting - kriterij slovenskih mest na stadionu v Titovem Velenju
- ob 18.30: rokometni turnir (ženske) v Rdeči dvorani v Titovem Velenju
- od 8. do 20. ure: medklubsko kotlarsko tekmovanje (nadaljevanje) na kotlarnišču v Titovem Velenju

NEDELJA, 1. JULIJA

- ob 8. uri: tekmovanje dresiranih psov na stadionu v Titovem Velenju

TOREK, 3. JULIJA

- ob 11. uri: tovarniško srečanje delavcev REK z zabavnim programom na gradu v Titovem Velenju

SREDA, 4. JULIJA

- ob 8. uri: baligarski turnir na balinišču v Titovem Velenju
- ob 10. in 15. uri: smučarski skoki na skakalnici v Pesju

3. JULIJ

PRAZNIK DELAVCEV

REK *Franc Leskošek Luka*

Rudnik lignita Velenje
Termoelektrarne Šoštanj
Elektrostrojna oprema Titovo Velenje
Sipak Titovo Velenje
Avtoprevozništvo in servisi Titovo Velenje
Elektrofiltrski elementi Šoštanj
Tiskarna Titovo Velenje

**ČESTITAMO VSEM DELAVCEM REK ZA 3. JULIJ –
DAN RUDARJEV IN 4. JULIJ – DAN BORCA!**

DPO in samoupravni organi kombinata

Stjepan Skrbnik

„Delo rudarja je težko“

Samo sto osem kilometrov od Titovega Velenja je njegov dom. Daleč in blizu. V Varaždinu. Razdalja ni velika, zato jo Stjepan premaguje že osem let. Vsako soboto, če ta le ni delovna. Čeprav se je učil za mizarja je postal rudar. Zaposlil se je v tozdu Priprave, kjer je že tri leta »prvopisani«. Knapi že vejo, kaj to pomeni.

Tudi Stjepan si je doma zgradil dom in tudi njega čaka doma žena in dva otroka, dva sinova. Najstarejši je končal 4. razred osnovne šole in to z odliko. Nadvse ponosen je na takšnega sina. Drugi pa je star komaj štiri leta. Žena je zaposlena. Kot trgovka dela v domačem kraju.

»Delo rudarja je težko. Toda delati je treba, zato sem prišel sem. Rad imam rudarsko življenje in ne bi ga menjal,« nam je povedal. »In to predvsem zato, ker se knapi tako dobro razumemo med seboj, pomagamo drug drugemu.«

Njegov najstarejši sin mu velikokrat, ko odhaja nazaj med svoje knape, pravi:

»Tata ja idem s tobom.« In kdo ve, če ne bo nekoč tudi šel. »Če bo hotel postati rudar, bo pa rudar. Branil mu ne bom. Postal bo tisto, kar si bo sam želel. Šolal ga bom tako dolgo kot bo potrebno,« ponosno govori o sinu.

Kmalu bo odšel na morje. Z vso družino. Ves čas bodo skupaj. V Crikvenico gre. »Tam je lepo,« pravi.

Stjepan si je začasno bivališče našel v Samskem domu. Tudi on tako kot toliko drugih prosti čas preživlja v klubu. Navdušen šahist je, saj smo ga za tale pogovor komaj spravili izza šahovnice. »Pa da vse ostane tako kot je,« je zabičal svojemu soigralcu, »takojo bova nadaljevala.« Sicer pa v prostem času igra tudi biljard in bere. »Samo to ne smem misliti, kdaj domov.«

Stjepan je še mlad. Star je komaj 34 let, pa vendar se bo že čez trinajst let upokojil. Vse ima že izračunano. Verjetno ve že tudi, kaj bo takrat počel. Eno pa je. Mlad še bo in veliko načrtov bo še lahko uresničil.

mkp

Emil Virant

„Knap bom“

Ob dnevu velenjskih rudarjev — 3. juliju — smo obiskali tudi nekatere bodoče mlade »knape«. Na Centru srednjih šol, rudarsko tehnična usmeritev, so imeli ob našem obisku učenci zadnji dan pouka.

»Zadnje dni je bilo še precej vroče«. Počitnice so resda tu, vendar zame ne bodo prav nič dopustniške.

Opravljaj bom počitniško prakso, moje misli pa bodo tudi ves čas pri šoli. Končal sem tretji letnik rudarsko tehnične šole in se namreč že sedaj moram odločiti, kako bom nadaljeval svojo življenjsko pot. Možnosti sta le dve: ali v jamo, ali pa na višjo rudarsko v Ljubljano, »je bil zgovoren ob našem obisku Emil Virant, ki je na šoli tudi predsednik osnovne organizacije ZSMS.

V Titovo Velenje je prišel iz Zabukovice pri Žalcu. Kako, da je »zašel« prav na

Center srednjih šol v mlado rudarsko mesto? Kot veliko njegovih sošolcev, so tudi njega pritegnili zelo ugodni pogoji šolanja, štipendija ter po uspešno končanih štirih letih šolanja zagotovljena služba.

»Starši nad mojo odločitvijo niso bili prav nič zadovoljni. Vendar je moja »obdržala«. S šolo in rudarskimi poklici sem se spoznal povsem slučajno. Bil sem v Titovem Velenju na dveh poučnih izletih, se pogovarjal z nekaterimi učenci in se tako odločil za rudarsko tehnično smer. Moram priznati, da prevelikega veselja za ta poklic nisem imel, danes pa mi ni niti malo žal.«

Emil se je z jamo »srečal« na proizvodnem delu v drugem letniku. Pravi, da strahu pred globino in temo ni občutil. Ko pa človek dela, nima časa misliti na to, da ga lahko doleti nesreča. »Prav prijetno je delati v jami. Morda lahko govorim tako

zato, ker nisem spoznal še vsega. Res pa je, da je tehnologija marsikje zamenjala roke, sodobna mehanizacija precej pripomogla k izboljšanju delovnih pogojev rudarjev. No, bolj po starem je še na klasičnem čelu.«

Počitnice za Emila ne bodo tiste prave, ampak čas za razmišljanje, kako naprej. Najraje bi se kar zaposlil,

starši pa so bolj navdušeni za šolanje na višji rudarski tehnični šoli. »Kakorkoli se bom že odločil, knap bom.«

Ob prazniku seveda njemu in njegovim sošolcem, tovarišem iskreno čestitamo in jim želimo, da bi bil rudarski Srečno resnično vsak dan srečen.

Vsem rudarjem in vsem drugim delavcem Rudarsko elektroenergetskega kombinata Franc Leskošek-Luka čestitamo za praznik — DAN RUDARJEV.

Uredništvo NAŠ ČAS

Smiljko Ponovac

„Pridružil se bom nekaj tisoč rudarjem“

»Kaj naj vam povem o rudarskem poklicu, moji odločitvi zanj in o sebi?« se je prešerno nasmehnil 18-letni mladenič Smiljko Ponovac v nekoliko slabši slovenščini in nadaljeval: »Poklic je pač poklic, enak vsakemu drugemu. Le da ga opravljaš toliko in toliko metrov pod zemljo in da se iz rova vračaš črn kot premog.«

Smiljko je našel v Titovem Velenju svoj drugi dom. V Banji Lukii, od koder je doma, ga je pot vodila v mlado rudarsko mesto pred tremi leti. Kot pravi, se je za rudarski poklic odločil sam, ostali domači pa so samo »zmajevali« z glavo. V domu učencev je našel svoje nove prijatelje, tovariše, prav tako bodoče knape. »Rudarski poklici so v mojem domačem kraju poznani, saj imamo kar precej rudnikov. V Titovem Velenju pa sem prišel zaradi zelo ugodnih pogojev šolanja, štipendije, precej pa je k moji odločitvi — prispevalo tudi to, da bom po uspešno opravljeni srednji šoli dobil zaposlitev.« Kakšni so bili njegovi občutki, ko se je prvič spuščal z drugimi knapi v jamo, ali ga je bilo vsaj malo strah, pa delo na čelih, nevarnostih, ki prežijo v rovi na vsakem koraku, kakšen je pravzaprav rudarski kruh in podobno, nas je zanimalo.

»Prav tako je, kot če bi delal na zemlji. Delaš v jami, obdaja te tema, nekoliko utesnjen prostor, nad glavo pa zemlja, voda, plin, premog. Ne smeš misliti le na nevarnost. Ta te lahko »dobi« kjerkoli si. Da bi me bilo strah, ko sem se spustil v jamo? Kje pa, knapa ne sme biti ničesar strah. Bolj kot rudarski tehniki so danes cenjeni rudarji, tisti, ki delajo na klasičnih čelih. Mehanizacija je »prodrla« tudi v svet pod zemljo, zato danes knapovski kruh ni več tako trd kot je bil pred leti. Delo v jami mu je bilo všeč, pa tudi mnogo več se je naučil na proizvodnem delu kot pa v teh letih v šolskih klopih.

In kako preživlja prosti čas? S tovariši v domu učencev igra razne športne igre, kdaj pa kdaj si ogleda kakšno filmsko predstavo. »V Titovem Velenju sem že tri leta in počutim se kot doma. Imam veliko prijateljev, tudi jezik mi ne dela več posebnih preglavic. V zadnjem času si bolj belim glavo, ali bom šolanje nadaljeval na višji rudarski šoli v Ljubljani, ali pa bi se kar zaposlil. Vse je odvisno od pogojev. Vem, pa da se bom vrnil v Titovo Velenje in se pridružil nekaj tisočem knapom.«

Tudi Smiljku za praznik rudarski Srečno!

Selim Smajlovič

Prišel je, da bi postal rudar

Pred šestimi leti je prišel v rudarsko Titovo Velenje Selim Smajlovič. Prišel je zato, da bi postal rudar, da bi globoko pod zemljo kopal črno zlato in sebi ter družini ustvaril primerno življenje. Njegov rojstni kraj pa je Kotor Varoš pri Banjaluki. Samo on ve, kolikokrat so njegove misli tam.

Danes po šestih letih dela na Rudniku lignita Velenje, svoje odločitve ne obžaluje. V Titovem Velenju, prav tako na rudniku sta zaposlena tudi njegova dva brata.

Selim dela v tozdu Jamske gradnje. Ko se je zaposlil, ni imel nobenih kvalifikacij, s pridnostjo pa si je na internem tečaju to pridobil. Danes je kopač. Rudarji so čudoviti ljudje, ljudje z velikim poštenim srcem. Dobro se razumejo med seboj, pomagajo si. Pravi tovariši so to. Znajo se tudi šaliti. Joj, koliko smeha je včasih. Tudi na račun kolega. Toda nihče nikomur nič ne zameri. Tako hitro kot kdo kaj reče, tako hitro se to tudi pozabi. Nič čudnega ni, da nam je na

vprašanje, če bi bil še enkrat rudar, če bi se moral spet odločiti odgovoril: »Nič drugega kot rudar, čeprav je to delo zelo naporno.«

Pozabili smo povedati, da smo se s Selimom srečali v klubskih prostorih samskega doma. Listal je po časopisu in se pravkar jezil na naše nogometaše, ki so se v Franciji tako slabo odrezali. Ves prosti čas Selim preživi v teh prostorih, s prijatelji igra najrazličnejše družabne igre, bere časopise... Na Titovo Velenje se je že navadil. Prav tako se je navadil na to, da s svojo ženo in otrokoma ne živi skupaj. Družino ima v rojstnem Kotor Varošu in vsak mesec odide tja tudi Selim. Pisma, pisma, ta pa tja potujejo pogosteje. In svoj dopust bo preživel z družino na kmetiji. Doma bo. To bo veselja.

Selim si je doma zgradil dom. Ko se bo upokojil, se bo vrnil domov. In pri svojih bo ves čas. Njegovim otrokom ne bo treba spraševati, kdaj bo očka spet prišel.

mkp

Komite za družbene dejavnosti občine Velenje

O šolstvu

Člani komiteja za družbene dejavnosti občine Velenje so na sredini, že 33. seji, namenili največ besedi poročilu o uresničevanju zakona o osnovnih šolah ter predlogu organiziranosti velenjskih osnovnih šol v šolskem letu 1984-85. Spregovorili pa so še o aktivnostih za ustanovitev skupne strokovne službe SIS v obdobju od 1979-84.

Izvršni svet SR Slovenije je v mesecu aprilu letos obravnaval poročilo o uresničevanju zakona o osnovnih šolah, v katerem je določene usmerjenosti tudi razvoj celodnevne osnovne šole. Zakon pravi, da bi naj v skladu z materialnimi možnostmi družbe kot celote in materialnimi možnostmi ter potrebami okolja, v katerem deluje osnovna šola, uveljavljala svoja vzgojna prizadevanja kot celodnevna šola in s tem zagotavljala vsem učencem možnosti za uspešno vzgojo in izobraževanje. Zakon je opredelil tudi večjo kakovost izobraževanja zaradi zmanjšanja zgornjega normativna števila učencev v razredu, od 36 na 32. Do leta 1985 naj bi povsod veljal normativ 32 učencev na oddelku. Poročilo se nadalje zavzema za boljše povezovanje šol z okoljem in večjo aktivnost učencev, prav tako pa opredeljuje odgovornost občine za osnovne šole ter jo zavezuje, da z družbenim planom usmerja in načrtuje njen razvoj tako, da vsem otrokom omogoči obiskovanje osnovne šole.

Stanje na področju šolstva je v Sloveniji zelo različno. V velenjski občini precej kritično. Velik korak smo v naši občini naredili pri celoletni pripravi otrok na šolo, kar 65 %, v republiki 56 %. Izobrazbena struktura učiteljev je zadovoljiva, saj ima večina ustrezno strokovno izobrazbo. Tudi podružničnih šol zaenkrat še ne nameravamo ukinjati, čeprav se pri tem otepamo s precejšnjimi težavami. Velenjski vzgojnoizobraževalni zavod je organiziran tako kot dopušča zakon. Nov program življenja in dela osnovne šole širše

koncept celodnevne osnovne šole, saj so nekateri elementi te šole obvezna sestavina življenja in dela vsake osnovne šole. Vključitev novih sestavin ne pomeni razširitev obsega storitev, ampak zvišanje intenzivnosti in zahtevane kvalitete dela učiteljev, usvarjalcev. Zagotovljeni program je hkrati osnova za solidarnostno zagotavljanje denarja. Pred devetimi leti smo tudi v velenjski občini začeli uvajati celodnevno osnovno šolo in se pridružili težnjam, da bi naj vse osnovne šole postale celodnevne. Razmere v zadnjem času so nas prisilile, da bomo morali v začetku letošnjega šolskega leta pristopiti k reorganizaciji sedanje organiziranosti velenjskih šol. Poleg pomanjkanja materialnih sredstev za izvajanje zagotovljenega in dodatnega programa, vse je obvezen program, se poslabšujejo delovni pogoji še z nabitostjo v oddelkih. Kar v 10 oddelkih je več učencev kot je normativ (32). Močno pa ob tem trpi kvaliteta dela. Glede na to, da glasbena šola, v kateri bi bilo 10 oddelkov osnovne šole, ne bo zgrajena do predvidenega roka, bodo morali velenjski šolniki poiskati drugačno rešitev in vsaj delno razbremeniti osnovno šolo bratov Mravljakov, kjer je vpis novincev največji, kar 305. Kot smo lahko slišali na seji, naj bi prvi razredi na tej šoli prešli v dvoizmenski pouk, nekaj učencev iz tega šolskega okoliša pa bo kljub temu treba preseliti na druge mestne šole, čeprav tudi na ostalih velenjskih osnovnih šolah ni položaj nič boljši. To je le začasna rešitev. Z notranjim preseljevanjem bi zmanjšali število potrebnih oddelkov iz 13 na 8 ali 9. To stisko velenjskih šol bi morali razumeti starši in preseliti iz šole bratov Mravljakov na katerokoli drugo šolo v Titovem Velenju ne bi smelo predstavljati tako velike ovire. Generalna usmeritev osnovne šole temelji na kvaliteti vzgoje in izobraževanju mladega človeka. Ta ne more biti uresničena, če je zasedenost v razredih

tako velika. Zato so člani komiteja menili, da je normativ več kot 32 učencev na oddelku nesprejemljiv, saj je že pri takem številu težko uveljavljati učencevo ustvarjalnost in aktivno vlogo v vzgojnoizobraževalnem programu. Še težja je pri tem kakršnakoli notranja individualizacija. Zavedati se moramo tudi tega, so dejali člani komiteja, da se kvaliteta znanja, ki vedno bolj pada, prenaša še v usmerjeno izobraževanje. Posledice so lahko velike in dolgoročne. Za velenjske razmere na področju šolstva je značilna tudi struktura učencev, veliko jih je iz drugih republik, ki terja od že tako obremenjenega velenjskega učitelja še dodatne napore. Vsi učenci pa morajo imeti enake pogoje za izobraževanje. Dokler ohranjamo celodnevno osnovno šolo, je večanje števila učencev na oddelku nesprejemljivo. Izobraževanje mladega človeka je zelo zahtevna naloga, ki jo morajo izvajati strokovnjaki, tu politična akcija ne sme imeti nobene veljave. Člani komiteja so v razpravi med drugim menili, da naj bi vodstva šol seznanila s težavami poslovalne delavce svojih patronatov. Morda bi tako lažje zaznavla neposredna menjava dela.

O ustanovitvi skupne strokovne službe SIS v naši občini smo izgubili že nešteto časa, odvečnih besed. Zato je vsa stvar postala že prav neresna, so dejali člani komiteja za družbene dejavnosti na sredini seji. Rešitev je le zaposlitev profesionalca, ki bo vso stvar vodil in jo spjel do konca. Istočasno pa bi tako rešili vprašanje vodenja SIS družbenih dejavnosti, ki je še vedno odprto.

Občinska skupnost otroškega varstva občine Velenje in občinska skupnost socialnega skrbstva sta predlagali spremembo oziroma znižanje finančnih načrtov. Do odstopanj je prišlo zaradi usklajitve virov sredstev za denarne pomoči s spizom (velja za občinsko skupnost otroškega varstva) ter zaradi odstopa od programa ustanovitve delavnice pod posebnimi pogoji, seveda če bosta to obe skupnosti sprejeli. Ta denar pa bi namenili za pokritje finančnega načrta občinske zdravstvene skupnosti. Seveda bodo tudi o tem sklepali delegati na junijskih skupščinah.

Ena najpomembnejših nalog te organizacije, ki šteje 53 članov, je, organizacija odprtega tekmovanja s področja SLO in DS, ki naj bi bilo že letošnjega 9. septembra. Njihov trud bo gotovo poplačan, če se ga bo udeležilo veliko ekip.

Na konferenci so podelili tudi priznanja. Za dosedanje uspešno delo so jih prejeli: Luka Mitrovič, Leo Kočevar in Luka Dančič. M. S.

Med ostale naloge, ki so jih opravili delavci centra pa so še razne analize, vključevanje v delo komisij za socialna vprašanja in krajevnih skupnosti, komisijah za sprejemanje otrok v vzgojno-varstvene zavode. Kljub kadrovskim težavam so si zaposleni prizadevali uspešno uresničiti vse načrtovane naloge, da bi bili zadovoljni tako občani kot tudi uporabniki njihovih storitev.

Delo Centra za socialno delo iz Titovega Velenja pa so včeraj ocenili tudi delegati obeh zborov občinske skupnosti socialnega skrbstva Velenje.

Priznanja odličnjakom

Na prisrčni slovesnosti ob koncu osnovnega šolanja na osnovni šoli Miha Pintar-Toledo v Titovem Velenju, so podobno kot prejšnja leta, tudi letos podelili priznanja za učne in druge uspehe. Letos so prireditelji pripravili v popoldanskem času in povabili tudi starše. Z zanimanjem so prisluhnili programu, ki so ga pripravili učenci 8. a, b in c oddelka.

Številnim značkam in drugim priznanjem, ki so jih osvojili v osmem razredu in celotnem osnovnem šolanju, je konferenca osnovnih organizacij sindikata Gorenje, pokroviteljica pionirskega odreda Toledo, podelila odličnjakom in učencem s prav dobrim uspehom knjigo Plamenica iz Kumrovc.

Solo je končalo 77 učenek in učencev. Med njimi je bilo osem

odličnjakov. Prejeli so medalje bratov Ribar.

Po slovesnosti, na kateri so učencem spregovorili predstavniki občinske izobraževalne skupnosti, krajevnih organizacij, Gorenja in drugi, so učenci pripravili ples s starši.

Medalje bratov Ribar so ob koncu šolskega leta podelili tudi učencem na drugih šolah. Hinko Jerčič

Mladinke in Apokalipsa

Nastop učenk izraznega plesa

Ob koncu šolskega leta je oddelk izraznega plesa na glasbeni šoli Frana Koruna Koželjskega v Titovem Velenju pripravil končni nastop. Oddelk obiskuje v osmih skupinah kar 105 učenek, med katerimi je predšolska skupina in mladinska skupina.

Vse skupine delajo pod vodstvom Dragice Mavec. Za letošnji končni nastop so prikazali 12 plesnih slik, s katerimi so navdušili predvsem starše učenek in ljubitelje plesa, ki so napolnili dvorano velenjskega Kulturnega doma.

Ob sodelovanju otrok in njihove otroške ustvarjalnosti, domišljije, so na nastopu pripravili zanimiv in pester spored. Najmlajše učenke so razveselile občinstvo z Mravljicami, osnovnošolske skupine z zanimivimi točkami plesa s zahtevnejšimi gibi, izrazitejšo glasbo, mladinska skupina pa se je predstavila z Apokalipso. Ta skupina se je predstavila tudi na „Plesnih dnevih“ v Cankarjevem domu. V sestavi Apokalipsa — skrivnostno razodejete nastopajo kuga, vojna, lahkota in smrt ter življenje, ki premaga grozoto.

Hinko Jerčič

Na razpotju

Zelo sem se veselila svojega sedmega rojstnega dne. Imela sem dva razloga. Prvi je bil ta, da bom starjša za leto dni, drugi, najvažnejši, pa je bil glavni vir mojega veselja. Prestopila bom šolski prag. Kako zelo sem se veselila tega dne! Večkrat sem se videla v sanjah kako sedim v klopi, poslušno zrem zdaj v učitelja zdaj na tablo in si nabiram znanja.

Za mano je že sedem šolskih let. Sedaj obiskujem osmi razred osnovne šole. Čas hitro teče, neusmiljeno se izteka zadnje šolsko leto. Samo še dober teden je pred nami. Potem bo še zadnjikrat za nas osmošolce zazvonil zvonec.

Včasih se mi zazdi, da nisem več tisti pravi jaz. Počutim se kot tujec. Iščem pravi razlog za to, a na žalost ga ne najdem. Opazam tudi, da razlagi ne sledim več tako dosledno kot prej. Velikokrat mi pogled uide skozi okno. Opazujem kaj se dogaja zunaj in pogostokrat se zgodi, da vse okoli mene izgine, splahnem kot neznamenit oblček na nebu. Ostajata samo dve stvari: jaz in moj sanjski svet. Velikokrat se zavem, da bom kmalu še zadnjikrat pogledovala skozi ta okna, ki so se mi zdela povsem domača, prijateljska. Odšla bom drugam, v povsem tujo

šolo. Res je, da bom tudi tam sedela v klopi, zrla skozi okno in poslušala učitelja. A meni bo vse to tuje, ne bo več tistega pravega, prijetnega vzdušja, ki je vladalo med nami osem let. Morali se bomo posloviti od sošolcev in jim dati roko še zadnjikrat v slovo ter jim zaželeli srečo v nadaljnjem življenju. Toda to bo zelo težko, saj smo se šele zdaj dobro spoznali in postali nerazdružljivi prijatelji. Šele zdaj smo spoznali pravo vrednost pojma PRIJATELJ.

Da, vse to razmišljam, kadar zrem skozi okno. Včasih me smeh sošolcev ali strog učiteljev glas zdrami iz razmišljanja. Spet stojim na trdnih tleh in zrem v prihodnost. Pogledam naokoli in opazujem sošolce. Da, moje sanjsko razmišljanje je bilo resnično. Kmalu bo napočil čas slovesa. Vem, da se ne bomo nikoli pozabili. V vsakem sošolcu bo neke na dnu srca prostor, ki bo zaklenjen s skrivnostnim ključem. V tem prostoru bodo živeli spomini na šolska leta, ki ne bodo nikdar izginili.

Meh Brigita, 8. razred
OS bratov Letonje
Šmartno ob Paki

KS Edvarda Kardelja

ZRVS pregledala svoje delo

V začetku junija so se sestali člani krajevne konference Zveze rezervnih vojaških staršev krajevne skupnosti Edvarda Kardelja.

Precej kritično so spregovorili o svojem dosedanem delu, s katerim niso najbolj zadovoljni, čeprav so izpeljali

vse tisto kar so zapisali v programu. Krajevna konferenca ZRVS deluje šele dve leti, torej prav toliko časa kot krajevna skupnost. Člani so prišli iz različnih okolij in težko je bilo takoj vzpostaviti stike in povežati delo tako, kot so si želeli. Z novim programom dela bodo skušali to popraviti.

Center za socialno delo Titovo Velenje

Vedno več težav

Dejavnost Centra za socialno delo Titovo Velenje je resnično zelo pestra in bogata. Razdeljena je na pet področij.

Na področju varstva odraslih so zaposleni centra svoja prizadevanja usmerili v organizacijo in izvedbo nege na domu. Prav tako pa so marljivo sodelovali pri iskanju prostorskih možnosti za vključevanje naših občanov v socialne zavode v drugih občinah. S to težavo se bodo, kot vse kaže, srečevali tudi v prihodnje. Zaostrene gospodarske razmere in rast življenjskih stroškov sta povečala število prosilcev različnih oblik družbenodenarnih pomoči v socialnem skrbstvu močno povečalo. Zaposleni na Centru za socialno delo v Titovem Velenju so preteklo leto opravili analizo mladoletnega prestopništva, rezultati pa so prav zaskrbljujoči, saj je število mladoletnih storilcev kaznivih dejanj in prekrškov močno poraslo. Na področju varstva otrok in mladine z motnjami v duševnem in telesnem razvoju opravlja center poleg te še vrsto drugih pomembnih in obsežnih nalog, kot so evidentiranje in razvrščanje otrok mladostnikov z motnjami v razvoju, urejanje usposabljanja za te otroke, zagotavljanje materialne pomoči družinam prizadetih otrok, urejanje zavodskega varstva otrok in mladostnikov z motnjami vedenja in osebnosti ter še vrsta drugih.

Center za socialno delo izvaja zakonsko in predzakonsko svetovanje že štiri leta. Zaradi organizacijskih sprememb se je v preteklem letu več kandidatov odločilo za širšo predzakonsko svetovanje. Še vedno pa je premalo kandidatov, ugotavljajo delavci Centra za socialno delo, za svetovanje v kriznih zakonskih obdobjih, torej v času, ko je skrhane odnose še moč urejevati.

morejo več slediti življenjskim stroškom, kar je bil cilj ob sprejemanju sedaj veljavne družinske zakonodaje. Tudi tu se je število prosilcev različnih družbeno denarnih pomoči v socialnem skrbstvu močno povečalo. Zaposleni na Centru za socialno delo v Titovem Velenju so preteklo leto opravili analizo mladoletnega prestopništva, rezultati pa so prav zaskrbljujoči, saj je število mladoletnih storilcev kaznivih dejanj in prekrškov močno poraslo. Na področju varstva otrok in mladine z motnjami v duševnem in telesnem razvoju opravlja center poleg te še vrsto drugih pomembnih in obsežnih nalog, kot so evidentiranje in razvrščanje otrok mladostnikov z motnjami v razvoju, urejanje usposabljanja za te otroke, zagotavljanje materialne pomoči družinam prizadetih otrok, urejanje zavodskega varstva otrok in mladostnikov z motnjami vedenja in osebnosti ter še vrsta drugih.

Center za socialno delo izvaja zakonsko in predzakonsko svetovanje že štiri leta. Zaradi organizacijskih sprememb se je v preteklem letu več kandidatov odločilo za širšo predzakonsko svetovanje. Še vedno pa je premalo kandidatov, ugotavljajo delavci Centra za socialno delo, za svetovanje v kriznih zakonskih obdobjih, torej v času, ko je skrhane odnose še moč urejevati.

Varnostni inženirji na strokovni ekskurziji

O dejavnosti prizadevnega društva varnostnih inženirjev in tehnikov DVIT Titovo Velenje, smo že večkrat poročali in vse kaže, da bomo lahko zapisali še marsikaj zanimivega.

V pomladanskem obdobju marljivo predavajo na Delavski univerzi v Titovem Velenju in Mozirju predmete s področja varstva pri delu za opravljanje izpitov in periodičnih preizkusov znanja iz snovi varstva pri delu.

Ker pa menijo, da se vse le ne dogaja doma, so organizirali dvodnevno strokovno ekskurzijo

v reński muzej v Bistru pri Vrhniki, tovarno umetnih mas in neoprenske pene »Plama« Podgrad in v kraje Reko, na Krk in Novi Vinodolski. Člani so si takšno ekskurzijo tudi zaslužili z delom v svojih delovnih kolektivih, kjer opravljajo odgovorne in zahtevne naloge varstva pri delu, požarnega varstva idr. Ob izjemno uspehi ekskurziji in turističnem izletu so seveda sklenili, da bodo še naprej združeno poglobljali strokovno znanje, sodelovanje in izpeljali še kakšno izobraževalno potovanje.

Jože Miklavc

Obiščite Trebeliško

Rekreacijski center je privlačna turistična točka

Le dobre štiri kilometre od Titovega Velenja je Rekreacijski center Trebeliško. Že obvestilo ob cesti vas seznani s številnimi možnostmi, ki jih center nudi za zabavo in rekreacijo. Marsikakšna ideja pa bo še uresničena v tem ali prihodnjih letih.

Poleg vikend hišic in nekaj stanovanjskih objektov, bodo na Trebeliškem postavili tudi več začasnih objektov. Ste morda tudi vi med povpraševalci?

Človek se premalo giblje in zanemarija svojo telesno vzdržljivost, ki je osnovni pogoj za dobro počutje in zdravje.

Tam, kjer je nekoč stala Trebeličnikova domačija, je sedaj rekreacijski center Trebeliško. Od Titovega Velenja je oddaljen le dobre 4 kilometre, pa vendar ga najbrž še marsikateri občan naše občine ni obiskal. In še velika večina tistih, ki so tu že bili, je na ta rekreacijski center prišla le ob moto-kros prireditvah. Teh pa je bilo včasih veliko in po njih je postalo Trebeliško znano širom po Sloveniji. Časi pa so se spremenili, sredstev za takšna tekmovanja je vedno manj in tako je bilo potrebno več pozornosti nameniti ostalim dejavnostim tega centra.

Otroška igrala, utice, kjer si lahko sami pečete jedila na žaru, gostišče in društveni dom. Tu je »srce« Rekreacijskega centra. V gostišču bodo kmalu povečali kuhinjo in

popestrili ponudbo z raznimi specialitetami. Vsako nedeljo se tu lahko zavrtite ob narodno zabavni glasbi — disko pa je odprt v petek, soboto in nedeljo.

Avto moto društvo Šaleška dolina, ki upravlja ta rekreacijski center in skrbi za njegov razvoj, si seveda prizadeva, da bi z udarnimi akcijami in zbranim denarjem celoten objekt kar najbolj smiselno in uporabno uredili, da bi bil zanimiv za večji krog obiskovalcev.

PESTRA GOSTINSKA PONUDBA

Rekreacijski center Trebeliško je razdeljen na več območij. Tako je tu prostor za počitniške hišice, stanovanjske objekte, začasne objekte. Tu je seveda tudi tekmovalna proga, rekreativni in gostinski del. S postavitvijo večjega »tevil« vikendov nameravajo temu območju dati več življenja. Za to gradnjo je predvideno precejšnje območje, ki ga bodo tudi komunalno uredili. Postavljajo pa tudi nekaj začasnih objektov. Tako so odkupili, čeprav menijo, da bi jih z nekoliko več razumevanja lahko društvu tudi podarili, nekatere objekte nekdanjega nase-

lja Brača Kavoriča ter nekaj paviljonov, ki so nekoč stali ob bivši restavraciji Jezero.

No, zapišimo še nekaj o gostinski ponudbi. Iz nekdanjega gospodarskega poslopja, so uredili sodobno gostišče, ki ima prostor z bifejem, dve sobi, v katerih je po 20 sedežev, sobo za sestanke z dvajsetimi sedeži in kabinet, v katerem je tudi prostor za okoli dvajset obiskovalcev.

Ob tem gostišču, je v stari stanovanjski hiši, društveni dom. Tam so prostori primerni za sestanke, za nudenje gostinskih uslug pa imajo sobi s separeji in dvaintridesetimi sedeži, večji prostor s štiridesetimi sedeži ter disco za trideset obiskovalcev. Te prostore oddajajo v najem. Pred tem objektom je še glasbeni paviljon s plesiščem in tu se vsako nedeljo lahko zavrtite ob prijetni domači glasbi.

VELIKO MOŽNOSTI ZA REKREACIJO

Na Trebeliškem je kar 59 tisoč kvadratnih metrov

urejenih površin, zato je za rekreacijo veliko prostora. Tega so se zavedali tudi prizadevniki Avto moto društva, ki so tu uredili nekaj utic, kjer si lahko obiskovalci sami pečijo jedi na žaru, obenem pa se zabavajo na ruskem keg-ljišču, balinišču ali trim stezi.

Poskrbljeno je tudi za otroke, saj je tu vrsta igral, za zahtevnejše obiskovalce pa imajo tudi strelišče.

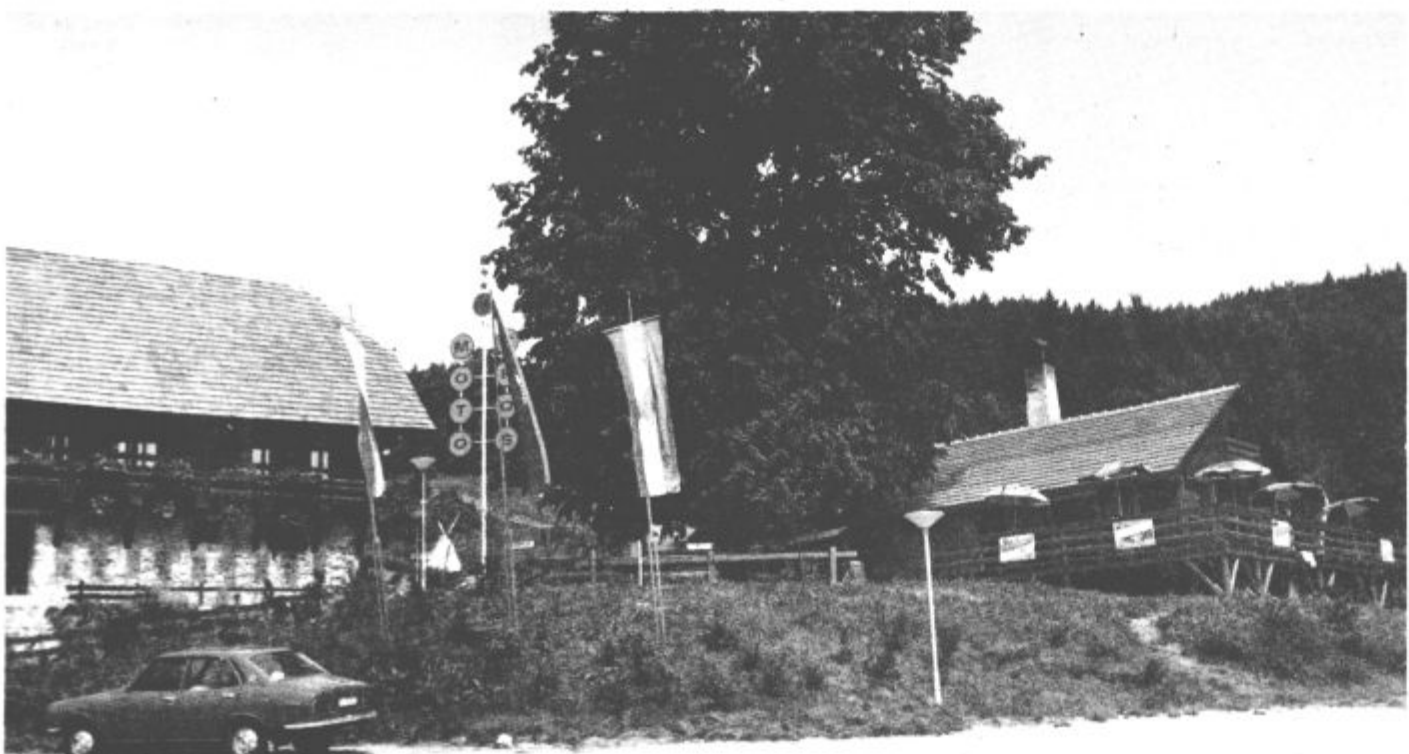
Rekreacijsko turistični center Trebeliško torej vabi v svoje prijazno okolje z zanimivo ponudbo, s številnimi možnostmi za zdravo preživljanje prostega časa. Ker je draginja močno priškrnila našo kupno moč in za daljše izlete ni denarja, niti benčina, postaja center še bolj zanimiv in zato tudi obiskan.

Če se doslej še niste

odločili, da preživite na rekreacijsko turističnem centru Trebeliško prijetno popoldne, prosto soboto ali nedeljo, potem to storite sedaj. Najverjetneje vam ne bo žal. In če pot iz Titovega Velenja zmorete peš, potem boste prijetnemu izletu dodali še nekaj »zdravja«.

Torej izkoristite številne možnosti, ki jih nudi Rekreacijski center Trebeliško. Pripravite si prijeten izlet in pridite sami, v krogu svojih najbližjih ali s sodelavci. Vedno boste dobrodošli.

Obiščite
rekreacijski
center
Trebeliško

Gostinska ponudba je pestra. Tudi za zaključene družbe je dovolj prostora.

Trim je ena od možnosti rekreacije. Sicer pa si za zabavo lahko poskrbite tudi sami. Prostora je veliko.

Gasilsko društvo Gorica ob Dreti

60-letnica in novo vozilo

V slavlje ob praznovanju praznika krajevne skupnosti Nazarje so se vključili tudi člani gasilskega društva Gorica ob Dreti. V nedeljo so namreč pred zadružnim domom v Kokarjah pripravili slovesnost s katero so počastili 60 let uspešnega delovanja svojega društva. Posebej ponosni so na svoje dosežke v zadnjih petih letih. V tem obdobju so namreč v celoti obnovili svoj dom, poleg tega pa uredili in asfaltirali okolico. Ker je dom razmeroma majhen, so za novo opremo in orodje zgradili novo strojno lopo, pred kratkim pa so kupili tudi novo terensko vozilo, ki ustreza pogojem požarne varnosti na njihovem območju.

Niso pa uspešni le pri delovnih akcijah, ampak tudi na tekmovalnem področju. Že mnogo let so med najboljšimi v občini, saj so bili kar trinajstkrat občinski prvaki. Največje uspehe so dosegli v letu 1981, ko sta moška in ženska deseterina osvojili naslova republiških prvakov. Lepe uspehe na tem področju dosegajo tudi pionirji in mladinci. Tudi najmlajši člani društva so namreč zelo številni in zagotavljajo uspešno delo tudi v bodoče.

Društvo trenutno šteje 250 članov, od tega 89 aktivnih, 15 rezervnih in 121 podpornih ter 25 pionirjev. Za vse te uspehe seveda nimajo vseh zaslug samo člani društva, ampak vsi krajanji in delovne organizacije, ki vedno priskočijo na pomoč. Na vse svoje dosežke so razumljivo zelo ponosni, dosedanje delo pa hkrati zagotavlja uspešnost tudi v bodoče.

Slovesnost so torej pripravili v nedeljo popoldne. Po slavnostni povorki so ocenili svoje delo v preteklem obdobju, predsednik občinske gasilske zveze Franc Trbovšek je spregovoril o pomenu gasilstva v tem kraju in širši družbi, slavljenca pa je pozdravil tudi predsednik skupščine občine Mozirje Lojze Plaznik. Podelili so seveda vrsto priznanj, odlikovanj, plaket in priznanj.

Za višek prireditve so pravzaprav poskrbeli gasilci iz mesta Kürten-Biesfeld iz Zvezne republike Nemčije. Z njimi so namreč člani gasilskega društva Gorica lani navezali tesne stike in bili pri njih tudi na obisku. Gostje iz Nemčije so jim letos obisk vrnili, ob tem pa poskrbeli za lepo presenečenje. S sabo so namreč pripeljali gasilski avtomobil s cisterno in ga na nedeljski slovesnosti podarili domačinom. Lepo in koristno darilo torej, ki bo v bodoče še okrepilo

stike med gasilci obeh društev, skupna želja vseh pa je, da bi sodelovanje in stike navezali tudi na drugih področjih. To so na slavnosti še posebej poudarili predstavniki obeh gasilskih orga-

nizacij in družbeno-političnih skupnosti. Priložnostnih daril in priznanj seveda ni manjkalo, vse skupaj pa so sklenili s prijetnim tovariškim in družabnim srečanjem.

K otvoritvi sodi tudi steklenica, za to »opravilo« pa je tokrat poskrbel predstavnik pokrovitelja prireditve, direktor Gozdnega gospodarstva Nazarje Jože Urank

Tudi najmlajši gasilec ni mogel skriti navdušenja nad bogatim darilom

Predstavniki gasilcev iz ZR Nemčije so domačinom izročili ključke podarjenega gasilskega avtomobila

Praznik KS Šalek – Gorica

Kaj je z vami ljudje?

V spomin na ustanovitev krajevne odbora OF v Šaleku sredi junija leta 1944, praznuje Krajevna skupnost Ša-

lek Gorica krajevni praznik. Letos je bil določen datum 17. junij, posamezne aktivnosti in svečanosti pa so potekale od 13. junija dalje.

Predsedstvo krajevne konference SZDL Šalek-Gorica je priprave na praznovanje skrbno izvedlo in v sodelovanju s šolo bratov Mravljakov ter drugimi krajevnimi dejavniki presenetilo občane s popestritvijo sicer skromnejših aktivnosti v tem, novem delu Titovega Velenja.

Izdaja brošure o KS Šalek Gorica je samo ena izmed smelih potez, ki nedvomno sodi v okvir praznovanja in je korak k boljšemu spoznavanju bivalne sredine, samoupravne organiziranosti, zblizevanju občanov.

Nikakor pa v to kategorijo ne sodi odnos ljudi, krajanov te samoupravne skupnosti s preko pet tisoč (!) člani do kulturnih prireditev na splošno. Konkretno pa je 13. junija z vso grenkobo doživelo preko sto nastopajočih učencev, zanesljivo rekordno ignoranco krajanov, zaradi katerih je bil koncert pripravljen. Če odštejemo člane šolskega kolektiva in nekaj deset staršev nastopajočih otrok (skupno število zagotovo ni preseglo trideset odraslih ljudi), je bilo v dvorani na odru petkrat več prisrčnih učencev, najmlajših in tistih, ki se že poslavljajo od osnovne šole. Pokazali so kaj so se skrbno učili mesece in tedne in kaj so pripravili za razvedrilo, staršem, borcev, mladincem, komunistom, delavcem upoko-jencem, prijateljem... Toda bilo je kot na generalki. Prisotni so se nekako osramočeni spogledovali in niti petnajstminutno čakanje ni pomagalo. Ljudi ni bilo. Ob povsem dostopni 18. uri popoldne. »Kaj je z vami, ljudje?«, bi se lahko vprašali. Mar gre za dokončno indolentnost do družbenega dogajanja, do kulture, do ljubezni do otrok, do sožitja v naši skupnosti. Saj vendar ne morejo biti drage prireditve edina svetla točka v našem razvedrilo, niti puščobni televizijski program, kaj šele skrivanje po stanovanjih. Bolj kot kdajkoli nam je potrebna družabnost, drobno in poceni razvedrilo in spoštovanje prizadevanj naše mladine.

Mogoče je šlo tokrat le za slučaj, mogoče je številka 13 odvrnila preko 1500 staršev otrok, mogoče niso bili rumeni plakati na pravih mestih? Da bi bil to res le slučaj. Kajti, gorje nam, če naj to postane grenka praksa, če smo že tako globoko!

Jože Miklavc

Iščemo najstarejšo fotografijo

Tokrat objavljeno fotografijo Šoštanja smo dobili od Ivana Sevnika iz Lokovice. Na fotografiji je Glavni trg, sedanji Trg bratov Mravljakov, iz časa avstroogrske monarhije.

Na trgu sedaj ni več spominskega obeležja, vodnjaka pred staro občino in pa nekdanje Haukejeve gostilne, ki so jo pred leti podrli in je na fotografiji označena s puščico. Na kraju bivše gostilne so sezidali nov stanovanjski blok.

Zanimiva je oblika fotografije in to, da je napis Šoštanj v slovenščini napisan prej kot v nemščini. Iz tega bi lahko sklepali, da je bil založnik fotografije slovensko narodno zaveden.

Tudi na drugi sliki je Šoštanj, letnica ni znana, prinesel pa nam jo je Rudi Satler iz Šoštanja.

Riko Železnik

Prebivalce Šoštanja, prijatelje in znanke je pred dnevi presenetila žalostna vest, da je v 78. letu tragično preminil Riko Železnik, upokojeni prometnik Železnikove postaje Šoštanj in znani družbeni delavec.

Henrik Železnik, rojen 10. septembra 1906. leta v Ljubljani, je želel postati učitelj, a se mu ta želja vsled gmotnih razmer žal ni

uresničila. Izšolal se je za prometnika in služboval v raznih krajih Slovenije, dokler se ni dokončno ustavil v Šoštanju, kjer sta si z ženo Anico zgradila skromno in prijazno hišico v prijetnem gozdnatem okolju nad šoštanjskim stadionom. Čeprav mu ni bilo dano postati učitelj, se je vključil temu izredno prizadevno udeleževal na raznih področjih.

družbenega življenja kot pobudnik in vzgojitelj. Bil je prvi, ki je nekaj let pred vojno ustanovil v Šoštanju skavtsko organizacijo (sedanji taborniki), iz katere so izšli znani napredni šoštanjski mladinci in revolucionarji, ki so jim skavtske veščine še kako prav prišle v partizanih. Nadvse je ljubil naravo, planinstvo, popotovanja in razne športe.

Po vojni je s peščico zagnanih mladincev v tedanjem smučarskem klubu v fizikulturni organizaciji zgradil na Goricah pri Šoštanju, v globeli imenovani »Monte grapa«, večjo smučarsko skakalnico, ki je pozimi na skakalne tekme privabila veliko gledalcev iz vse Šaleške doline. Skratka, bil je pionir športnega življenja v Šoštanju in okolici ter v takem duhu vzgajal mladino.

Po upokojitvi 1963. leta je bil blagajnik »Partizana« Šoštanj in kasneje še tajnik Društva upoko-jencev ter organizator in vodja številnih izletov upoko-jencev v zgodovinske kraje naše domovine. Bil pa je tudi član in organizacijski vodja pevskega zbora društva upoko-jencev ter izredno čustven in ljubeč človek, predvsem pa nadvse skromen, zato smo ga vsi spoštovali in cenili, kar je izpričala tudi številna udeležba na njegovi zadnji poti. Za njegovo vsestransko družbeno delovanje se mu je zahvalilo več govornikov, njegovi pevci pa so mu v zadnje slovo zapeli žalostinke. Slava njegove-mu spominu!

V. Kojc

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA
nama
LJUBLJANA n. sol. o.

Veleblagovnica
Titovo Velenje

Za dobro jutro,
za dober dan,
si za poletje omislite
novo oblačilo in obutev!

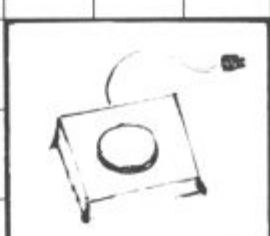
TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA
nama
LJUBLJANA n. sol. o.

PRAZNIČNA NAGRADNA KRIŽANKA

Rešitve pošljite do petka, 13. julija, na Uredništvo Našega časa Foitova 10, 63320 z oznako „Nagradna križanka“.

Izžrebali bomo pet pravilno rešenih križank:

1. nagrada 700 dinarjev, 2. nagrada 500 dinarjev, 3. nagrada 400 dinarjev, 4. nagrada 300 dinarjev in 5. nagrada 200 dinarjev.

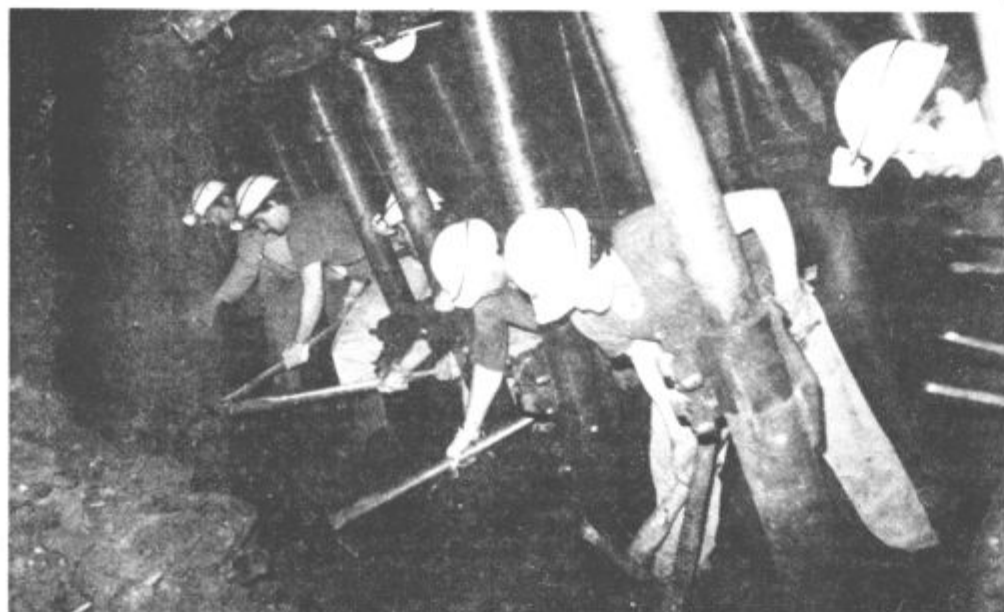
kovinotehna

CELJE

S POSLOVNIMI ENOTAMI

„OPREMA ŠOŠTANJ“

„REPROPRODUKT ŠMARTNO OB PAKI“

**ISKRENO ČESTITA VSEM RUDARJEM ZA
STANOVSKI PRAZNIK – 3. JULIJ
TER VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM –
4. JULIJ, DAN BORCA**

kovinotehna

blažej center

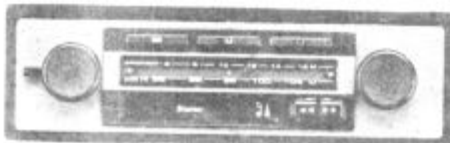
A – 9150 Pliberk, telefon 99434235/2194

POZDRAVLJENI, SOSEDEJE! Za vas smo zgradili novo prodajalno, ki smo jo preimenovali iz supermarketa v

**NUDIMO VAM VELIKO IZBIRO
IN NIZKE CENE**

Cene veljajo do 11. julija 1984.

PPR KABELYX 3 x 1,5,
50 mASch **275****FIT – STIKALO**– 220/380 V, 40 A,
100 mA za izvozASch **375****ŽARNICE ZA TV**– PL 519, PY 500 A, PCL 805
na zalogi**MREŽICE**za brivske aparate (braun)
zopet na zalogi**AVTO –
RADIORECORDER**– UKV – SV ter na kasete.
Za izvoz že odASch **699** naprej.**ČOPIČI ZA LAKIRANJE**

3 kom.

samo ASch **19,80****TRIDELNA
OMARICA**za
orodje– sedaj samo ASch **49****PLINSKE
JEKLENKE**200 gr.,
2 kom.ASch
24,90

Š
S TEM KUPONOM DOBITE PRI NAS
URO S KEMIČNIM
SVINCNIKOM
ZA SAMO
600
dinarjev.

KONSUM

A – 9150 PLIBERK, telefon 99434235/2085

Preselili smo se v novi

blažej center

POZOR Cene veljajo do 11. julija 1984, tudi
v KONSUM – prodajalni LABOD

RAMA 1/2 kg

ASch

19,90**RIŽ 1 kg**

ASch

9,90**MEHČALEC****ZA PERILO 4 l**

samo

ASch

36,90**ALVORADA kava 1 kg
„WIENER MINAS“**

ASch

79**KALODERMA KREMA**

150 g

ASch **15,90****PENEČA POPEL**

2 l

ASch **4,90****BRITVICE****„SUPER SILVER“ 5 kom.**

ASch

15,90

ZA ZELO UGODEN NAKUP SE PRIPOROČA

blažej center

in

KOLEDAR

ČETRTEK, 28. junija — LEON PETEK, 29. junija — PETER SOBOTA, 30. junija — EMILIJANA
NEDELJA, 1. julija — JULIJA PONEDELJEK, 2. julija — OTON
TOREK, 3. julija — TOMAŽ SREDA, 4. julija — DAN BORCA
ČETRTEK, 5. julija — CIRILA

MALI OGLASI

KUPIM DOBRO OHRANJEN OTROŠKI ŠPORTNI VOZIČEK za dvojčke. Naslov: Franc Foršner, Šmartno ob Paki 84. INVALIDSKA UPOKOJENKA ŽELI V VSO OSKRBO k dobrim ljudem; najraje v okolici Titovega Velenja.

MOŠKI SREDNJIH LET IŠČE SOBO v okolici Titovega Velenja, Slovenj Gradca ali Celja. Sem zaposlen. Lahko je tudi ženska s srednje majhno kmetijo. Ponudbe pod šifro: Rad imam zemljo. PRODAJ JADRALNO DESKO Vepas Levant. Tel: 851-787. Dobro ohranjena. PRODAJ ŠPAČKA LETNIK 76, obnovljen, registriran, tehnično brezhiben, in PRALNISTROJ Gorenje — 12 programov, potrebnih manjše popravilo (4.500 dinarjev). Naslov v uredništvu. PRODAJ NAPRAVI ZA DALJINSKO VODENJE znamke Graupner varioprop — 14S, štiri SERVO MOTORJE ter POLNILEC AKUMULATORJEV in ODDAJNIK ter SPREJEMNIK znamke Sanwa, SERVO MOTOR in 12 AKUMULATORJEV. Razinger Marko, Petrovče 227, tel.: 063-710-944, dopoldan.

PRODAJ AVTO JEEP 71 letnik s kabino ter vso opremo razen motorja. Interesenti naj se javijo jutraj od 8. do 9. ure ali zvečer od 20.—21. ure na telefon 062-851-048.

UGODNO PRODAJ UVOŽEN SURF znamke maxinnare, cena 50.000 dinarjev informacije po telefonu: 850-102, med 18. in 19. uro. UGODNO PRODAJ REGAL IN SEDEŽNO GARNITURO. Ogled v soboto od 10. do 12. ure. Koroška 8a, 1. nadstropje, stanovanje 8. UGODNO PRODAJ BRAKO PRIKOLICO, Praznikar Bogdan, Gaberke 98, Šoštanj. NA PRODAJ JE VEČJE ŠTEVILO OVAC za vzrejo ali zakol. Sever, Tomšičeva 7, Titovo Velenje, telefon 852-244, od 19.—20. ure.

UGODNO PRODAJ skoraj novo ZAKONSKO POSTELJO JOGI. Telefon: 881-062, popoldne.

PRODAJ DOMAČO SVINJSKO MAST z ocvirki ali brez. Naslov v uredništvu. PRODAJ AVTO GS 1220 brek, letnik 1979, prevoženih 72.000 km. Avto brezhiben, cena privlačna. Tičič, Kardeljev trg 1, Titovo Velenje. KUPIM NOVEJŠO HIŠO v Titovem Velenju ali bližnji okolici. Informacije na naslov: Dokl Feliks, Veljka Vlahoviča 55, Titovo Velenje. PRODAJ TRI TELICE SIMENTALKE, visokodojnih krav. Jan, Bevče 21, Titovo Velenje. PRODAJ POSESTVO 8 ha ali zamenjam za hišo z nekaj zemlje. Ponudbe pod šifro: KMETIJA. PRODAJ MLADO KRAVO (prvo tele) in šest mesecev BREJO TELICO. Telefon: 852-850.

SALON ESTETIKA, DOLANCI MARIJA hotel VESNA Topolšice. Cenjene stranke obveščamo, da bomo delali v mesecu juliju in avgustu vsak dan od 13. do 20. ure, v soboto od 7. do 14. ure, zaradi letnih dopustov.

TAKOJ PRODAJ AVTO ZASTAVO 750 — dobro ohranjen, letnik september 1981. Krenker Milan, Mislinja 102.

ZELO UGODNO PRODAJ DNEVNO SOBO — omaro, kavč

in tri fotelje. Informacije na Efenkovi 6, Titovo Velenje. PRODAJ GLISER S PRIKOLICO IN MOTORJEM mercury 40 KM ali sam motor. Telefon: 851-200 int. 54.

DEŽURSTVA

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 28. 6. ob 18. in 20. uri KAVBOJKE Z ROŽNATIMI OČMI — ameriški, komedija. V gl. vl.: Ryan O'Neal.
Petek, 29. 6. ob 10. uri GVERILCI — hongkonški, kung-fu.
Petek, 29. 6. ob 18. in 20. uri POLJUB NA CESTI — brazilski, družbena drama.
Sobota in nedelja, 30. 6. in 1. 7. ob 18. in 20. uri GVERILCI — hongkonški, kung-fu.
Ponedeljek in torek, 2. 3. 7. ob 18. in 20. uri SE TOKRAT — domači, psihološka kriminalka. V gl. vl.: Bata Živojinović.
Sreda in četrtek, 4. 5. 7. ob 18. in 20. uri BLADE RUNNER — JUNAČKA VESOLJA — ameriški, znanstvenofantastični.

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 28. 6. ob 20. uri POLJUB NA CESTI — brazilski, družbena drama.
ZARADI POPRAVILA, OD 1. 7. DO KONCA AVGUSTA, V DOMU KULTURE NE BO VEČ FILMSKIH PREDSTAV!

KINO • KINO • KINO

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

ČETRTEK, 28. junija, dnevni dr. Žičkar, nočni dr. Grošelj.
PETEK, 29. junija, dnevni dr. Pustovrh, nočni dr. Markovič.
SOBOTA, 30. junija, glavni dežurni dr. Marolt, notranji dežurni dr. Gusič.
NEDELJA, 1. julija, glavni dežurni dr. Marolt, notranji dežurni dr. Gusič.
PONEDELJEK, 2. julija, dnevni dr. Hrastnik, nočni dr. Premc.

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOSTANJ:

ČETRTEK, 28. junija, dr. Stupar.
Od 29. junija do 1. julija dr. Pirtovšek.

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

Od 30. junija do 1. julija dr. Martina Erdelji, Prešernova 22 b, Titovo Velenje.

DEŽURNI VETERINAR ŠOSTANJ:

Od 29. junija do 6. julija Franc Blatnik, dipl. veterinar, Prešernova 22 c, tel.: 852-253.

gorenje interna banka

n. sub. o. TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA prosta dela in naloge:

1. Vodja oddelka dolgoročnih kreditov

Pogoji: — diplomirani ekonomist
— 3 leta del. izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah
— Pasivno znanje 1 tujega jezika oziroma z delom pridobljena delovna zmožnost

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v roku 8 dni od dneva objave na naslov: GORENJE INTERNA BANKA, Oddelek splošnih poslov, Partizanska 12, Titovo Velenje.

Prijavljene kandidate bomo o rezultatih izbire obvestili v roku 10 dni po opravljeni izbiri.

INTERKOMERC DO ZA ZUNANJO IN NOTRANJO TRGOVINO — BEOGRAD,

Terazije 27/III

OBJAVLJA

prosta dela in naloge za nedoločen čas v OOOZ — INFORMATIKA

— INŽENIR v tehničnem oddelku regionalnega centra v Ljubljani IZPOSTAVA Titovo Velenje

POGOJI: srednja, višja ali visoka šola elektrotehnične smeri delovne izkušnje pri delu z računalniki vozniško dovoljenje B kategorije znanje angleškega jezika

Osnovne delovne naloge zajemajo vzdrževanje BURROUGS sistema v Titovem Velenju in bližnji okolici.

Osební dohodek po pravilniku.

Prošnje pošljite po pošti s celotno dokumentacijo v roku 8 dni po objavi na gornji naslov.

Odločitev o izbiri kandidata bo sprejeta v 30 dneh po preteku roka za prijavo.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni pisno v roku 30 dni.

GARANT

Pohištvena industrija „GARANT“, p. o. POLZELA

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

prosta dela in naloge:

1. več KV mizarjev za vodenje avtomatskih strojev

2. več PK ali NK delavcev za delo v proizvodnji

3. snazilka na upravni stavbi

POGOJI:

pod 1: — KV izobrazba lesne stroke ter 1 leto delovnih izkušenj

pod 2: — PK izobrazba lesne stroke ali NK delavci z 10-mesečnimi delovnimi izkušnjami

pod 3: — končana osnovna šola z 10-mesečnimi delovnimi izkušnjami

Dela in naloge pod točko 1 se združujejo za nedoločen čas z 2-mesečnim poskusnim delom.

Dela in naloge pod točko 2 se združujejo za 5 delavcev za določen čas in za 5 delavcev za nedoločen čas z 1-mesečnim poskusnim delom.

Dela in naloge pod točko 3 se združujejo za nedoločen čas z 1-mesečnim poskusnim delom. Delo je v drugi izmeni.

Stanovanja DO nima.

Rok za prijavo je 8 dni po objavi na naslov Pohištvena industrija „GARANT“ POLZELA.

Kandidati bodo pisмено obveščeni v roku 30 dni po opravljeni izbiri.

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO
V CESTNEM PROMETU

OPOZARJA

voznike motornih vozil in druge udeležence v prometu starše in druge občane
vzgojitelje in vodnike organiziranih skupin

NA ČAS POČITNIC IN POVEČANO NEVARNOST ZA PROMETNE NESREČE V ČASU, KO SO OTROCI BREZ NADZORSTVA!

- SPV Velenje zahteva, da so vozniki motornih vozil previdni v mestnih središčih, v bližini igrišč, kopališč in javnih prostorov ter v naseljenih krajih.
- SPV Velenje priporoča prevoznikom otrok, da opravljajo organizirane prevoze s povečano budnostjo ob ustavljanju in na parkiriščih.
- SPV Velenje opozarja voznike osebnih vozil, da je mesto otrok na zadnjem sedežu v vozilu.
- SPV Velenje želi voznikom srečno vožnjo, otrokom pa brezskrbno, vesele počitnice.

SPOMIN

Vprašal rože sem
na gredah, kjer doma
bil si ti.
Pa so glavice sklonile
in so rekly, da te ni.

(Danilo Bučar)

Darku Jelenu

Osemindvajsetega junija mineva leto neizmerne žalosti. Teško je spoznanje, da te ni več med nami, da so kolesa tovornjaka strla tvoje mlado življenje. Vsem, ki se ga spominjate, postojite ob njegovem mnogo preranem grobu ali mu prižgete svečko, iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata, strica in dedka

Stanka Zagerja

iz Topolšice 104

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam ob najtežjih trenutkih pomagali, darovali cvetje in pokojnika spremljali na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala velja sosedom, ki ste nam tako požrtvovalno pomagali, dr. Menihu za dolgoletno zdravljenje, govorniku za poslovlne besede in duhovniku za opravljen obred.

ŽALUJOČI: žena Martina, sin Stanko, hčerka Majda z družino ter ostalo sorodstvo

V SPOMIN

ljubljeni

Darinki Postrpinek

Minilo je leto, odkar smo onemeli ob bridki resnici, da si se za vedno poslovila od nas. Odšla si tako iznenada, v najlepšem mesecu, ko se narava prebudi in zaživi v vsej svoji lepoti. Zaman so bile naše želje, da bi ti narava poklonila del svoje moči in ti povrnila zdravje. Usoda je hotela drugače. Klonila si pod težo bolečine, čeprav je bila tvoja vera v življenje tako velika. Naša srca so ostala prazna. V njih sta ostala le spomin na tvojo vedri nasmeh in spoznanje, da te bomo vedno pogrešali.

Zahvaljujemo se vsem, ki se je spominjate in obiskujete njen prerani grob.

Žalujoči: mož Jože, hčerka Gabriela z možem, sin Darko ter sestrí Marica in Stanka z družinama

Otvoritev novega PTT centra

Prihodnji torek bo ob 11. uri slovesna otvoritev novega PTT centra v Titovem Velenju. Ta težko pričakovana pridobitev bo gotovo pripomogla k izboljšanju ptt storitev v naši občini. Poleg poštnega prometa se bodo bistveno izboljšale in povečale telefonske komunikacije, saj bo z obratovanjem

pričela nova telefonska centrala. S sedanjih tri tisoč se bo število naročnikov povečalo na šest tisoč.

Več milijardna naložba, ki smo jo pomagali graditi tudi s sredstvi iz samoprispevka, bo gotovo prinesla številne prednosti.

Karate

Lepi dosežki pionirjev

Ob zaključku prvega dela tekmovalne sezone je karate klub Velenje pripravil pregledno občinsko prvenstvo za pionirje in pionirke v katah. S tem tekmovanjem so pionirji sklenili zelo uspešno sezono, saj so med drugim osvojili prvo mesto na preglednem republiškem prvenstvu. Poleg tega so Blanka in Mojca Verdnik ter Marinka Markovič uspešno opravile izpite za mojstrske kandidatkinje. Tekmovanja se bodo znova pričela septembra, ko bo v Rušah slovensko prvenstvo.

Zmagovalci občinskega tekmovanja: pionirji do 9 let: Pero Živkovič (RSC); pionirke do 9 let: Mirsada Tabaković (Vel); pionirji 9 — 12 let: Danko Lazič (RSC); pionirke 9 — 12 let: Mojca Verdnik (Vel); pionirji 12 — 15 let: Sebastjan Pistotnik (Vel); pionirke 12 — 15 let: Blanka Verdnik (Vel).

Atletika

Republiški rekord mlajših pionirjev

V soboto in nedeljo je bilo v Mariboru državno prvenstvo za starejše mladince. Nastopilo je več kot 200 tekmovalcev iz 50. klubov. Velenjčana Jože Kaligaro in Bogdan Podpečan sta osvojila srebrno in bronasto odličje v hoji na 10 kilometrov. Odličien rezultat je dosegla tudi štafeta 4 x 400 m, ki je postavila rekord SRS za mlajše mladince. Ostali rezultati so bili poprečni, uvrstitve pa solidne glede na to, da so velenjski atleti še mlajši mladinci.

X X X

Pred dnevi pa je bilo republiško prvenstvo v mnogobojih, kjer je pri mlajših mladincih postal republiški prvak z novim rekordom SRS Tomaž Potočnik, ki je dosegel 10068 točk. Rezultati: 100 m 11,3; daljina 595; krogla 11,14; višina 186; 110 m ovire 15,4; palica 400; kopje 40,12; 1000 m 2:48,3.

Teniška šola

Saleški teniški klub bo organiziral od 2. do 14. julija v popoldanskem času pionirsko teniško šolo, v popoldanskem pa začetniški in nadaljevalni tečaj za mladino in odrasle. Šolo bo vodil znani trener z mednarodno licenco Ivan Kos iz Maribora.

Prijave sprejemajo na igrišču ob jezeru.

Vekos, tozd Toplotna oskrba Obvestilo

Vekos tozd Toplotna oskrba obvešča vse svoje odjemalce, da zaradi rednega letnega remonta ne bo tople vode od 1. do 4. julija. Prosimo za razumevanje.

Srečanje oktetrov

V petek, 29. junija, bo ob 20. uri v Domu kulture v Titovem Velenju Srečanje oktetrov v počastitev letošnjega rudarskega praznika. Nastopili bodo Ljutomerski oktet, oktet Tosama iz Domžal in Rudarski oktet iz Titovega Velenja.

Telesnokulturna skupnost

Delegati, vam je vseeno?

Za ponedeljek je bila sklicana 7. redna seja telesnokulturne skupnosti občine Velenje. Dnevni red je bil zelo pomemben, saj je zajemal med drugim obravnavo uresničitve finančnega načrta OTKS in ZTKO za obdobje januar — april letos in obravnavo gradiva organiziranost in stanje telesne kulture v občini Velenje ter sprejem ustreznih sklepov v zvezi s tem. Pomembna točka dnevnega reda pa je bila tudi razprava o rebalansu plana skupnosti za to leto.

Kaže, da so delegati, to velja za oba zbora, brezbržni do tako pomembnih točk, saj je v zboru izvajalcev manjkalo 7 delegatov od 22, zbor uporabnikov pa je bil nesklepen.

Vabljeni so vsi ljubitelji petja. Vstopnine ne bo!

Center srednjih šol Titovo Velenje

Slovesnost ob koncu šolskega leta

V torek je bila v Domu kulture v Titovem Velenju slovesnost, ki jo je svojim učencem ob zaključku šolskega leta pripravil Center srednjih šol.

Na slovesnosti so podelili priznanje najboljšim učencem in najzaslužnejšim delavcem centra, podelili pa so tudi priznanja avtorjem za raziskovalne naloge, ki so potekale pod okriljem akcije Mladí raziskovalci za razvoj Velenja.

Najboljšim učencem, ki so s svojim delom in ustvarjalnostjo v preteklem letu dosegli izjemne dosežke, so sošolci pripravili kratek, a zanimiv kulturni program, učitelji pa so jim zaželeli še veliko takšnih in podobnih uspehov ter kar največ odličnih ocen.

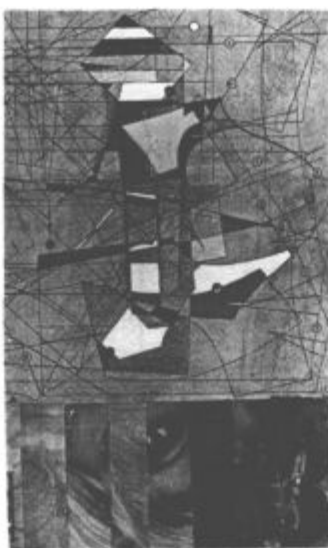
A. Černigoj za velenjsko galerijo

Kolektiv Muzeja v Idriji je podaril Velenjski galeriji sliko primorskega slikarja Avgusta Černigoja, da obogati z delom enega najpomembnejših predstavnikov slovenske konstruktivistične smeri.

86-letni Avgust ČERNIGOJ se je rodil v Trstu, kjer živi še danes. Študiral je slikarstvo v Bologni, Münchenu in v Weimarju. V Ljubljani je leta 1924 priredil prvo konstruktivistično razstavo. Med drugim je Černigoj izdelal tudi grafično mapo Slovenski pesniki in pisatelji leta 1951.

Podarjena umetnina nosi naziv Lepljenka na krojno polo in je očitna avtorjeva popartistična različica kolaža, nastala leta 1974, torej v času, ko se je avtor poleg neokonstruktivizma izražal tudi brezosebno izogiba se standardiziranemu ikonografskemu inventarju v korist igrive, toda trdne konstrukcije.

Vrednost podarjene umetnine, ki je bila predtem restavrirana, znaša okoli 70.000 din, za kar je kolektiv Kulturnega centra iskreno hvaležen Idrijskemu muzeju.

Lepljenka na krojno polo

Med neprekinljivimi zdravilnimi bogastvi narave so čebelji pridelki najzlahtnejši, saj po učinkovitosti pri laišanju človekovih težav skoraj nimajo primerjave. Kar čebele prinesejo v panj je domača lekarna in to so dobro vedeli že naši predniki. Njihove izkušnje in skrb za te pridne delavke, s katerimi je tako tesno povezan tudi obstoj človeštva, so se prenašale iz roda v rod, do današnjih dni, ko tudi s pomočjo sodobnejše mehanizacije naši čebelarji skrbijo za te leteče lekarnarje.

Tale posnetek smo naredili v Zavodnjah. Za dober pridelek je pač potrebno čebele voziti na pašo.

Revija odraslih zborov

Mešani pevski zbor društva upokojencev iz Šoštanja

Na grajskem dvorišču velenjskega gradu so v soboto popoldne peli odrasli pevski zbori občine Velenje. Nastopilo je kar 12 zborov, in to MPZ Gorenje pod vodstvom Cirila Vertačnika, ženski pevski zbor kulturnega društva Lokovica (Jelka Atelšek), moški pevski zbor Šmartno ob Paki (Franc Klančnik), ženski pevski zbor društva upoko-

jencev Velenje (Vida Polutnik), moški pevski zbor društva upokojencev Velenje (Milan Marguč), mešani pevski zbor DU Šoštanj (Alojz Satler), moški zbor KUD Ravne (Andrej Pačnik), mešani zbor KUD Lipa Konovo (Štefka Lojen), mešani pevski zbor KUD Stane Sever Škale (Pavla Lipnik), moški zbor Kajuh (Zmago Frankovič),

mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj (Anka Verdnik), zbranemu občinstvu pa je zapel še rudarski oktet pod vodstvom Ludvika Glavnika.

Revijo sta organizirala ZKO Velenje in odbor za glasbeno dejavnost. Poslušalci so preživeli lepo popoldne ob poslušanju ubranega in lepega petja.

Izžrebani nagrajenci

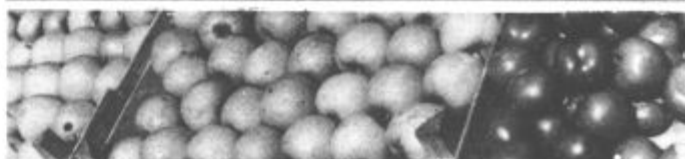
PRAZNIČNE NAGRADNE KRIŽANKE KOVINOTEHNA

Med 185. pravičnimi rešitvami nagradne križanke so bili izžrebani naslednji srečni dobitniki:

1. nagrado v znesku 700 din prejme Josip Slomšek, Jurčičeva 1, Titovo Velenje
2. nagrado v znesku 500 din prejme Milka Mulej, Tkalska ul. 3, Celje
3. nagrado v znesku 400 din prejme Heda Silovšek, Škale 56, Titovo Velenje
4. nagrado v znesku 300 din prejme Majda Matvos, Gubčeva 6, Slovenj Gradec
5. nagrado v znesku 200 din prejme Uroš Apatič, Tovarniška 2, Šoštanj

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo.

V PONEDELJEK NA VELENJSKI TRŽNICI

Nižje cene

Cene na velenjski tržnici vztrajno »padajo«. To je glavna ugotovitev s ponedeljkove tržnice. Da bi se tako le nadaljevalo!

Med zelenjavo prodajajo bučke po 120 dinarjev za kilogram, kumare veljajo ravno toliko, paradižnik nekoliko slabši dobite že za 80 dinarjev, kilogram najdražjega pa velja 120 dinarjev, čebulo lahko kupite po 100 dinarjev ali pa 120 dinarjev. Kilogram stročjega fižola prodajajo po 160 ali 180 dinarjev, grah po 120 dinarjev, krompir po 80 ali 100 dinarjev, česen po 300

dinarjev, zelje po 80 dinarjev in korenje po 100 ali 150 dinarjev.

Sadje: breskve so po 120 dinarjev, češnje, odvisno od kvalitete in vrste prodajajo po 120, 160 ali 180 dinarjev za kilogram, imajo tudi še malo jagod, ki pa so zelo slabe, kupiti pa jih je bilo moč za 100 dinarjev, sune slive so po 120 dinarjev, grapefruit po 150 dinarjev in limone po 180 ali 184 dinarjev.

To pa je tudi vse, kar so v ponedeljek ponujale stojnice na velenjski tržnici.